

Lagrådsremiss

Vissa förmögenhets- och punktskattefrågor

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 28 september 2000

Bosse Ringholm

Agneta Bergqvist
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås, i enlighet med vad som aviserades i budgetpropositionen för 2001, att fribeloppet vid förmögenhetsbeskattningen höjs från 900 000 kronor till 1 000 000 för ensamstående och till 1 500 000 kronor för sambeskattade par.

Vidare föreslås att reglerna om skattskyldighet för import i lagarna om skatt på tobak, alkohol och energi anpassas till vad som gäller enligt mervärdesskattelagen och tullagstiftningen i fråga om vem som är skattskyldig och när skattskyldigheten inträder. Vidare föreslås att skyldigheten att betala punkt- och mervärdesskatt vid införsel av varor från områden utanför EG:s skatteområde skall vara densamma, oavsett om området ligger inom eller utanför EG:s tullområde.

I lagrådsremissen behandlas också vissa problemställningar som gäller avfallsskatten och främst behandling av slam. Förslag lämnas om skattefrihet för rening och avvattning av avfall, för slam och annat avfall som förs till s.k. vassbäddar och för vattenverksslam som förs till slam-bassänger.

Dessutom föreslås att vägavgiften differentieras efter vilka krav på utsläpp av föroreningar som ett fordon's motor uppfyller. Befrielse från fordonsskatt avskaffas för lastbilar som är av en årsmodell som är 30 år eller äldre. Lastbilar befrias i stället från fordonsskatt om de inte är vägavgiftspliktiga och från vägavgift om de är av en årsmodell som är 30 år eller äldre, under förutsättning att de inte används i yrkesmässig trafik.

Innehållsförteckning

1	Beslut	4
2	Lagtext	5
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt.....	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter.....	7
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt.....	9
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt	12
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	14
2.6	Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200).....	17
2.7	Förslag till lag om ändring i tullagen (0000:000).....	19
2.8	Förslag till lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall.....	21
2.9	Förslag till lag om ändring i fordonsskattelagen (1988:327).....	23
2.10	Förslag till lag om ändring i lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon.....	24
2.11	Förslag till lag om ändring i bilskrotningslagen (1975:343).....	29
2.12	Förslag till lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter	33
2.13	Förslag till lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.....	34
3	Ärendet och dess beredning	35
4	Höjda fribelopp vid förmögenhetsbeskattningen.....	37
5	Skyldighet att betala punkt- och mervärdesskatt vid import.....	38
6	Olika avfallsskattefrågor	41
6.1	Generella undantag för behandling av avloppsslam, vissa behandlingsmetoder m.m.	41
6.2	Behandling i vassbäddar	43
6.3	Vattenverksslam	45
6.4	Rening av flytande avfall och avvattning av avfall på skattepliktiga anläggningar	46
6.5	Ikraftträdande.....	49
7	Differentiering av vägavgiften.....	49
8	Skatteregler för veteranfordon	52
9	Bilskrotningslagen.....	56
10	Offentlig-finansiella effekter	57

11	Författningskommentar	58
11.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt.....	58
11.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter.....	59
11.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt.....	59
11.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt	62
11.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	62
11.6	Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200).....	62
11.7	Förslaget till lag om ändring i tullagen (0000:000)	63
11.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall.....	63
11.9	Förslaget till lag om ändring i fordonsskattelagen (1988:327).....	64
11.10	Förslaget till lag om ändring i lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon.....	64
11.11	Förslaget till lag om ändring i bilskrotningslagen (1975:343).....	65
11.12	Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter	66
11.13	Förslaget till lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.....	67
Bilaga 1	Lagförslagen i promemorian Skyldighet att betala punkt och mervärdesskatt vid import.....	68
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanser beträffande promemorian Skyldighet att betala punkt- och mervärdesskatt vid import.....	78
Bilaga 3	Lagförslaget i promemorian Avvattning av avfall med flera avfallsskattefrågor.....	79
Bilaga 4	Förteckning över remissinstanser beträffande promemorian Avvattning av avfall med flera avfallsskattefrågor.....	8
1		
Bilaga 5	Förteckning över remissinstanser beträffande Trafikbeskattningsutredningens slutbetänkande Bilen, miljön och säkerheten (SOU 1999:62).....	82
Bilaga 6	Protokoll med ändring av avtalet den 9 februari 1994 om uttag av avgift för tunga fordon som använder vissa vägar för att tillämpa Europaparlamentets och	

rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999 om
avgifter på tunga fordon för användningen av vissa
infrastrukturer.....

83

Bilaga 7 Lagförslaget i Riksskatteverkets rapport angående
vissa frågor rörande försäljningsskattela-
gen.....86

Bilaga 8 Förteckning över remissinstanserna beträffande Natur-
vårdsverkets översyn av bilskrotningslagstiftning-
en.....92

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt,
2. lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontroll-uppgifter,
3. lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
4. lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
5. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
6. lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200),
7. lag om ändring i tullagen (0000:000),
8. lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall,
9. lag om ändring i fordonsskattelagen (1988:327),
10. lag om ändring i lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon,
11. lag om ändring i bilskrotningslagen (1975:343),
12. lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,
13. lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.

2 Lagtext

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt

Härigenom föreskrivs att 19 och 21 §§ lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

19 §

Skatten beräknas på den beskattningsbara förmögenheten.

Beskattningsbar förmögenhet är den del av den skattepliktiga förmögenheten som överstiger ett fribelopp. Den beskattningsbara förmögenheten avrundas nedåt till helt tusental kronor.

För fysisk person, dödsbo, familjestiftelse samt för fall som avses i 21 § uppgår fribeloppet till 900 000 kronor. För annan juridisk person uppgår fribeloppet till 25 000 kronor.

Fribeloppet uppgår till

1. 1 000 000 kronor för fysisk person, dödsbo, familjestiftelse samt för fall som avses i 21 § första stycket 4,

2. 1 500 000 kronor för fall som avses i 21 § första stycket 1–3, och

3. 25 000 kr för annan juridisk person än dödsbo och familjestiftelse.

21 §

Sambeskattning skall ske av

1. makar som levtt tillsammans under beskattningsåret,

2. sambor som tidigare har varit gifta med varandra eller som har eller har haft barn tillsammans, och

3. föräldrar och deras hemmavarande barn under 18 år.

2. sambor som tidigare har varit gifta med varandra eller som har eller har haft barn tillsammans,

3. föräldrar som sambeskattas enligt 1 eller 2 och deras hemmavarande barn under 18 år, och

4. annan förälder än sådana som avses i 3 och dennes hemmavarande barn under 18 år.

Makar sambeskattas inte det beskattningsår då de ingår äktenskap, om de inte skall sambeskattas enligt första stycket 2. Sambor sambeskattas inte det beskattningsår då den omständighet som medför att de skall sambeskattas inträffar. Vid ena makens eller sambons död sambeskattas makarna respektive samborna det beskattningsår då dödsfallet inträffade. Om det i annat fall inträffar ändring i något förhållande som har betydelse för frågan om makar eller sambor skall sambeskattas ett visst beskattningsår, bedöms frågan efter förhållandena under den större delen av beskattningsåret.

Frågan om barn är hemmavarande eller under 18 år bedöms efter förhållandena den 1 november beskattningsåret. Fosterbarn anses inte som hemmavarande barn.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 4 och 8 §§ lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

4 §

Fysisk person skall lämna självdeklaration

1. när hans bruttointäkter av tjänst i andra fall än som avses i 32 § 1 mom. första stycket h och i kommunalskattelagen (1928:370) och av aktiv näringsverksamhet, under beskattningsåret uppgått till sammanlagt minst 24 procent av basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring för året före taxeringsåret och inte annat följer av 6 §,

2. när hans bruttointäkter av tjänst i fall som avses i 32 § 1 mom. första stycket h eller i kommunalskattelagen och av passiv näringsverksamhet uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

3. när han haft bruttointäkter av kapital av annat slag än avkastning från vilken skatteavdrag skall göras enligt 5 kap. 8 § skattebetalningslagen (1997:483) och bruttointäkterna av kapital uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

4. om han inte varit bosatt i Sverige under hela beskattningsåret när bruttointäkterna uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

5. när hans skattepliktiga tillgångar enligt lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt vid beskattningsårets utgång haft ett sammanlagt värde som överstiger 900 000 kronor, eller

5. när hans skattepliktiga tillgångar enligt lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt vid beskattningsårets utgång haft ett sammanlagt värde som överstiger 1 000 000 kronor *eller, i fall då sambeskattnings skall ske med make eller sambo, 1 500 000 kronor, eller*

6. när underlag för statlig fastighetsskatt, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader skall fastställas för honom.

Vid bedömandet av deklarationsskyldighet enligt första stycket skall hänsyn inte tas till sådan inkomst eller förmögenhet för vilken skattskyldighet inte föreligger enligt kommunalskattelagen, lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt eller lagen om statlig förmögenhetsskatt. Däremot skall hänsyn tas till sådan inkomst eller förmögenhet som enligt dubbelbeskattningsavtal skall vara helt eller delvis undantagen från beskattning i Sverige.

Skall sambeskattnings ske enligt lagen om statlig förmögenhetsskatt skall vardera makens deklarationsskyldighet bedömas med hänsyn till makarnas sammanlagda förmögenhet och föräldrarnas deklarationsskyldighet bedömas med hänsyn till deras och underåriga hemmavarande barns sammanlagda förmögenhet.

8 §

Följande juridiska personer skall lämna självdeklaration

1. aktiebolag, ekonomisk förening, sparbank, ömsesidigt skadeförsäkringsföretag och värdepappersfond samt sådan stiftelse, fond eller inrättning som har till huvudsakligt ändamål att tillgodose viss familjs, vissa familjers eller bestämda personers ekonomiska intressen,

2. ideell förening, som avses i 7 § 5 mom. första stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, om dess bruttointäkter under beskattningsåret överstigit grundavdraget enligt 8 § nämnda lag,

3. dödsbo när dess bruttointäkter av kapital av annat slag än avkastning från vilken skatteavdrag skall göras enligt 5 kap. 8 § skattebetalningslagen (1997:483) och bruttointäkter av en eller flera andra förvärvskällor uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

4. annan juridisk person, om dess bruttointäkter av en eller flera förvärvskällor under beskattningsåret uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

5. juridisk person, vars skattepliktiga tillgångar enligt lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt, vid beskattningsårets utgång haft ett sammanlagt värde som, i fråga om dödsbo och familjestiftelse, överstiger 900 000 kronor eller, i fråga om annan juridisk person som är skattskyldig enligt nämnda lag, 25 000 kronor,

5. juridisk person, vars skattepliktiga tillgångar enligt lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt, vid beskattningsårets utgång haft ett sammanlagt värde som, i fråga om dödsbo och familjestiftelse, överstiger 1 000 000 kronor eller, i fråga om annan juridisk person som är skattskyldig enligt nämnda lag, 25 000 kronor,

6. juridisk person för vilken underlag för statlig fastighetsskatt, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader skall fastställas.

Vid bedömandet av deklarationsskyldighet enligt första stycket 2–5 skall hänsyn inte tas till sådan inkomst eller förmögenhet, för vilken skattskyldighet inte föreligger enligt kommunalskattelagen (1928:370), lagen om statlig inkomstskatt eller lagen om statlig förmögenhetsskatt. Däremot skall hänsyn tas till sådan inkomst eller förmögenhet som enligt dubbelbeskattningsavtal skall vara helt eller delvis undantagen från beskattning i Sverige.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

Härigenom föreskrivs att 9, 19, 20, 38, 40 och 41 §§ lagen (1994:1563) om tobaksskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Skyldig att betala skatt (skattskyldig) är den som

1. har godkänts som upplagshavare enligt 10 § eller den som i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor,

2. yrkesmässigt från ett annat EG-land tar emot skattepliktiga varor enligt 13 eller 14 §,

3. har godkänts som skatterepresentant enligt 15 §,

4. säljer skattepliktiga varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 16 §,

5. i annat fall än som avses i 1–4, från ett annat EG-land till Sverige för in eller tar emot skattepliktiga varor,

6. från tredje land importerar skattepliktiga varor,

6. utan att vara upplagshavare eller registrerad varumottagare, är skyldig att betala skatt enligt 5 kap. 11 § tullagen (0000:000) med anledning av import,

7. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

Att varor används för annat än avsett ändamål skall i denna lag likställas med att de går förlorade.

19 §¹

När skattepliktiga varor importeras från tredje land av någon som inte är upplagshavare enligt 10 § eller registrerad varumottagare enligt 13 §, skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (0000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 6 skall betala skatten till Tullverket. Därvid gäller tullagen (0000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

20 §

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är upplagshavare när

a) denne levererar skattepliktiga varor till en köpare i Sverige som inte är upplagshavare eller till en köpare i ett annat EG-land som inte är

¹ Lydelse enligt prop 1999/2000:126

upplagshavare eller registrerad eller oregistrerad varumottagare eller exporterar skattepliktiga varor till en köpare i tredje land,

b) denne tar i anspråk skattepliktiga varor för annat ändamål än försäljning eller när varorna annars tas ut ur skatteupplaget utan att föras till något annat godkänt skatteupplag,

c) denne avregistreras, och omfattar de varor som då ingår i hans lager och som inte redan har beskattats,

2. den som är registrerad varumottagare, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

3. den som är oregistrerad varumottagare, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

4. den som är godkänd som skatterepresentant enligt 15 §, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

5. den som är säljare vid distansförsäljning enligt 16 §, när leverans sker,

6. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

7. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 7, när varorna används för annat än avsett ändamål.

7. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 7, när varorna används för annat än avsett ändamål,

8. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 6, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelagat vid sådan införsel som avses i 5 kap. 11 § första eller andra stycket tullagen (0000:000).

Skattskyldigheten inträder för den, som utan att vara upplagshavare enligt 10 §, tillverkar skattepliktiga varor, när varorna tillverkas.

38 §

Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar snus eller tuggtobak,

2. från ett annat EG-land yrkesmässigt för in eller tar emot snus eller tuggtobak,

3. från tredje land importerar snus eller tuggtobak,

3. utan att vara registrerad enligt 39 §, är skyldig att betala skatt enligt 5 kap. 11 § tullagen (0000:000) med anledning av import,

4. säljer snus eller tuggtobak i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, eller

5. använder snus eller tuggtobak som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

40 §

Skattskyldigheten för den som är registrerad inträder när snus och tuggtobak levereras till en köpare som inte är registrerad, tas i anspråk för annat ändamål än försäljning eller ingår i den skattskyldiges lager vid avregistrering.

För den som är skattskyldig enligt 38 § 2, och som inte är registrerad enligt 39 §, inträder skattskyldigheten när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige. Därvid skall de redovisningsregler som anges i 22 § andra stycket tillämpas.

För den som är skattskyldig enligt 38 § 5 inträder skattskyldigheten när varorna används för annat än avsett ändamål. Därvid skall de redovisningsregler som anges i 22 § femte stycket tillämpas.

För den som är skattskyldig enligt 38 § 3 inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat vid sådan införsel som avses i 5 kap. 11 § första eller andra stycket tullagen (0000:000).

41 §²

Om snus eller tuggtobak importeras från tredje land av någon annan än den som är registrerad enligt 39 § skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (0000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Den som är skattskyldig enligt 38 § 3 skall betala skatten till Tullverket. Därvid gäller tullagen (0000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

I övrigt tillämpas 30–32, 34, 35 och 42 §§ även i fråga om snus och tuggtobak. Därvid skall vad som gäller om upplagshavare i stället avse den som är registrerad enligt 39 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

² Lydelse enligt prop. 1999/2000:126.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Härigenom föreskrivs att 8, 18 och 19 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

Skyldig att betala skatt (skattskyldig) är den som

1. har godkänts som upplagshavare enligt 9 § eller den som i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor,

2. yrkesmässigt från ett annat EG-land tar emot skattepliktiga varor enligt 12 eller 13 §,

3. har godkänts som skatterepresentant enligt 14 §,

4. säljer skattepliktiga varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 15 §,

5. i annat fall än som avses i 1–4, från ett annat EG-land till Sverige för in eller tar emot skattepliktiga varor,

6. från tredje land importerar skattepliktiga varor,

6. utan att vara upplagshavare eller registrerad varumottagare, är skyldig att betala skatt enligt 5 kap. 11 § tullagen (0000:000) med anledning av import,

7. annars i Sverige tillverkar etylalkohol,

8. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

Att varor används för annat än avsett ändamål skall i denna lag likställas med att de går förlorade.

18 §¹

När skattepliktiga varor importeras från tredje land av någon som inte är upplagshavare enligt 9 § eller registrerad varumottagare enligt 12 §, skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (0000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 6 skall betala skatten till Tullverket. Därvid gäller tullagen (0000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

19 §

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är upplagshavare när

¹ Lydelse enligt prop. 1999/2000:126.

a) denne levererar skattepliktiga varor till en köpare i Sverige som inte är upplagshavare eller till en köpare i ett annat EG-land som inte är upplagshavare eller registrerad eller oregistrerad varumottagare eller exporterar skattepliktiga varor till en köpare i tredje land,

b) denne tar i anspråk skattepliktiga varor för annat ändamål än försäljning eller när varorna annars tas ut ur skatteupplaget utan att föras till något annat godkänt skatteupplag,

c) denne avregistreras, och omfattar de varor som då ingår i hans lager och som inte redan har beskattats,

2. den som är registrerad varumottagare, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

3. den som är oregistrerad varumottagare, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

4. den som är godkänd som skatterepresentant enligt 14 §, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

5. den som är säljare vid distansförsäljning enligt 15 §, när leverans sker,

6. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

7. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 8, när varorna används för annat än avsett ändamål.

7. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 8, när varorna används för annat än avsett ändamål,

8. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 6, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelagat vid sådan införsel som avses i 5 kap. 11 § första eller andra stycket tulllagen (0000:000).

Skattskyldigheten inträder för den, som utan att vara upplagshavare enligt 9 §, tillverkar skattepliktiga varor, när varorna tillverkas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 1 och 12 §§ samt 5 kap. 2 och 5 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

1 §

Skyldig att betala energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt (skattskyldig) för bränslen som avses i 1 kap. 3 a § är

1. den som i Sverige tillverkar eller bearbetar bränsle eller annan som godkänts som upplagshavare enligt 3 §,

2. varumottagare som avses i 6 eller 7 §,

3. skatterepresentant enligt vad som anges i 8 §,

4. den som från ett annat EG-land säljer och levererar bränsle till en köpare i Sverige genom distansförsäljning enligt 9 §,

5. den som i annat fall än som avses i 1–4 från ett annat EG-land till Sverige för in eller tar emot leverans av bränsle,

6. annan än upplagshavare som importerar bränsle från tredje land,

6. annan än upplagshavare som är skyldig att betala skatt enligt 5 kap. 11 § tullagen (0000:000) med anledning av import,

7. den som förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt skall betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som säljer eller förbrukar bränslet för ett annat ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp.

Vad som sägs i första stycket 7 tillämpas även i fråga om bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a, och som förbrukas

a) i skepp, när skeppet används för privat ändamål, eller

b) i båt för vilken fartygstillstånd meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten används för privat ändamål eller

c) i motordrivet fordon i de fall bränslet ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350°C.

12 §

Skattskyldig för energiskatt för råttallolja samt för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 6–8, bränslen enligt 3 och 4 §§ som inte avses i 1 kap. 3 a § samt vad gäller svavelskatt även bränslen som avses i 3 kap. 1 § 1 är den som

1. tillverkar eller bearbetar bränsle,

2. enligt 6 kap. 10 § andra stycket registrerats som lagerhållare, återförsäljare eller förbrukare av bränsle,

3. i annat fall än som avses i 1 och 2

a) importerar bränsle från tredje land, eller

a) är skyldig att betala skatt enligt 5 kap. 11 § tullagen (0000:000) med anledning av

import, eller

b) för in kolbränsle, petroleumkoks, råttallolja eller torvbränsle till Sverige från ett annat EG-land eller tar emot en sådan leverans, och

4. den som förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt skall betalas när bränslet används för visst ändamål men som säljer eller förbrukar bränslet för ett ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp.

Vad som sägs i första stycket 4 tillämpas även i fråga om bränsle enligt 2 kap. 3 eller 4 § som inte avses i 1 kap. 3 a § och som beskattats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a eller som förvärvats utan skatt, och som förbrukas i skepp, när skeppet används för privat ändamål.

Som tillverkare anses den som för in naturgas till Sverige samt den för vars räkning sådan införsel äger rum. Som tillverkare anses även den som tar upp torvbränsle.

5 kap.

2 §

Skattskyldigheten inträder

1. för varumottagare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 2, när han tar emot leverans av bränsle,

2. för skatterepresentant som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 3, när köparen tar emot leverans av bränsle, *och*

3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 5 eller 12 § första stycket 3 b, när bränslet förs in till Sverige.

2. för skatterepresentant som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 3, när köparen tar emot leverans av bränsle,

3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 5 eller 12 § första stycket 3 b, när bränslet förs in till Sverige, *och*

4. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 6 eller 12 § första stycket 3 a vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat vid sådan införsel som avses i 5 kap. 11 § första eller andra stycke tulllagen (0000:000).

5 §¹

När bränsle importeras av skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 6 eller 12 § första stycket 3 a, skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (0000:000) och 9 kap. 4 §

Den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 6 eller 12 § första stycket 3 a skall betala skatten till Tullverket. Därvid gäller tullagen (0000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om

¹ Lydelse enligt prop. 1999/2000:126.

lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter. punktskatter och prisregleringsavgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.6 Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 och 5 §§ mervärdesskattelagen (1994:200)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §²

Skyldig att betala mervärdesskatt (skattskyldig) är

1. för sådan omsättning som anges i 1 § första stycket 1, om inte annat följer av 2–4 a: den som omsätter varan eller tjänsten,

2. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana tjänster som avses i 5 kap. 7 §, om den som omsätter tjänsten är en utländsk företagare och förvärvaren är en näringsidkare: den som förvärvar tjänsten,

3. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana tjänster som avses i 5 kap. 5 § tredje stycket samt 5 a, 6 a, 6 b och 7 a §§, om den som omsätter tjänsten är en utländsk företagare och förvärvaren är registrerad till mervärdesskatt här: den som förvärvar tjänsten,

4. för sådan efterföljande omsättning inom landet som avses i 3 kap. 30 b § första stycket: den till vilken omsättningen görs,

4 a. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 mellan näringsidkare som är eller skall vara registrerade till mervärdesskatt här, av guldmaterial eller halvfärdiga produkter med en finhalt av minst 325 tusendelar eller av investeringsguld om den som omsätter guldet är skattskyldig enligt 3 kap. 10 b §: den som förvärvar varan,

5. för sådant förvärv som anges i 1 § första stycket 2: den som förvärvar varan, och

6. för import av varor: den som är skyldig att betala skatt enligt 5 kap. 11 § tullagen (0000:000) för den importerade varan.

6. för import av varor: den som är skyldig att betala skatt enligt 5 kap. 11 § tullagen (0000:000) med anledning av importen.

Särskilda bestämmelser om vem som i vissa fall är skattskyldig finns i 6 kap., 9 kap. och 9 c kap.

5 §³

Vid import inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då *varan* enligt tullagstiftningen *skall deklarerats för övergång till fri omsättning* eller *när införsel skall anmälas med stöd av 3 kap. 3 § tullagen (0000:000)*.

Vid import inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då *skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller *skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat vid sådan införsel som avses i 5 kap. 11 § första eller andra stycket*

¹ Lagen omtryckt 2000:500.

² Lydelse enligt prop. 1999/2000:126.

³ Lydelse enligt prop. 1999/2000:126.

tullagen (0000:000).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.7 Förslag till lag om ändring i tullagen (0000:000)

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 11 § samt 9 kap. 3 och 6 §§ tullagen (0000:000)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

11 §

Gäldenären, eller den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd, är skyldig att betala annan skatt än tull som skall tas ut för en vara vid import eller export.

Den som lämnar en anmälan eller borde lämna anmälan enligt 3 kap. 3 § är skyldig att betala annan skatt än tull som skall tas ut för varan på grund av införseln eller utförseln.

Vid sådan införsel eller utförsel som avses i 3 kap. 3 § är den som skulle ha varit gäldenär om varan hade varit tullbelagd och förts in från eller ut till ett område som ligger utanför EG:s tullområde skyldig att betala annan skatt än tull som skall tas ut med anledning av införseln eller utförseln.

Skatt enligt denna paragraf skall fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte annat föreskrivits.

9 kap.

3 §

Om ett överklagande enligt 2 § gäller beslut vid tulltaxering i en fråga som kan ha betydelse för fastställelse av tull eller beslut om fastställelse av annan skatt än tull enligt 5 kap. 11 § andra stycket, skall överklagandet ha kommit in till Tullverket inom tre år från den dag då tullskulden eller *den anmälningskyldighet som avses i 3 kap. 3 §* uppkom. Om beslutet har meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden eller *anmälningskyldigheten* uppkom, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den *anmälningskyldige* fick del av

Om ett överklagande enligt 2 § gäller beslut vid tulltaxering i en fråga som kan ha betydelse för fastställelse av tull eller beslut om fastställelse av annan skatt än tull enligt 5 kap. 11 § andra stycket, skall överklagandet ha kommit in till Tullverket inom tre år från den dag då tullskulden uppkom eller *skattskyldigheten inträdde*. Om beslutet har meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden uppkom eller *skattskyldigheten inträdde*, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den *skattskyldige* fick del av beslutet.

¹ Lydelse enligt prop. 1999/2000:126.

beslutet.

Om beslut som avses i första stycket har omprövats, får även omprövningsbeslutet överklagas inom där angiven treårsfrist. Om omprövningsbeslutet meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden eller *anmälnings skyldigheten* uppkom, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den *anmälnings skyldige* fick del av omprövningsbeslutet.

En gäldenär eller *anmälnings skyldig* får överklaga ett beslut som avses i första och andra styckena även om det inte gått honom emot.

Om beslut som avses i första stycket har omprövats, får även omprövningsbeslutet överklagas inom där angiven treårsfrist. Om omprövningsbeslutet meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden uppkom eller *skattskyldigheten inträdde*, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den *skattskyldige* fick del av omprövningsbeslutet.

Gäldenären eller *den skattskyldige* får överklaga ett beslut som avses i första och andra styckena även om det inte gått honom emot.

6 §

Bestämmelserna i 3–5 §§ gäller också överklagande av beslut om ränta, tulltillägg och förseningsavgift.

En *gäldenärs* eller *anmälnings skyldigs* yrkande i fråga om tull- tillägg skall, oavsett tidsfristerna i 3 §, prövas om beslutet om den tull som tulltillägget avser inte har vunnit laga kraft. Detsamma gäller om Tullverket eller det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för *gäldenären* eller den *anmälnings skyldige*. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen besluta att det skall tas upp till prövning av Tullverket.

Vad som sägs i andra stycket gäller även en deklarants yrkande i fråga om förseningsavgift.

En *enskilds* yrkande i fråga om tulltillägg eller *förseningsavgift* skall, oavsett tidsfristerna i 3 §, prövas om beslutet om den tull som tulltillägget eller förseningsavgiften avser inte har vunnit laga kraft. Detsamma gäller om Tullverket eller det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för den *enskilde*. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen besluta att det skall tas upp till prövning av Tullverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall

Härigenom föreskrivs att 3 och 6 §§ lagen (1999:673) om skatt på avfall skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Bestämmelserna i 1 § gäller dock inte för anläggningar där deponering eller förvaring sker uteslutande av

1. ett eller flera av följande avfallsslag, nämligen
  - a) jord, grus, lera, skiffer, kalkstoft, kalksten eller annan sten,
  - b) bergrester från gruvindustriell verksamhet,
  - c) avfallssand från gruvindustriell verksamhet och avfall från vattenrening vid sådan verksamhet samt järnhaltigt avfall från rökgasrening vid tillverkning av järnmalmspelletts, *eller*
2. radioaktivt avfall.

- c) avfallssand från gruvindustriell verksamhet och avfall från vattenrening vid sådan verksamhet samt järnhaltigt avfall från rökgasrening vid tillverkning av järnmalmspelletts,
2. radioaktivt avfall,
3. *vattenverksslam i slambassäng, eller*
4. *avfall i vassbädd.*

I fråga om avfall från vattenrening vid gruvindustriell verksamhet och järnhaltigt avfall från rökgasrening vid tillverkning av järnmalmspelletts gäller första stycket 1 endast under förutsättning att deponering eller förvaring sker tillsammans med avfallssand från gruvindustriell verksamhet.

6 §

Avfallsskatt skall inte betalas för

1. material som är avsett att användas för driften av en avfallsanläggning eller som förs in till en sådan anläggning utan direkt samband med avfallshanteringen,
2. avfall som är avsett att inom en anläggning *behandlas genom*
  - a) kompostering eller reaktorbaserad rötning,
  - b) *förbränning,*
  - c) *användning* för tillverkning av fast lagringsbart bränsle.

2. avfall som är avsett att inom en anläggning
  - a) *behandlas genom* kompostering eller reaktorbaserad rötning,
  - b) *förbrännas,*
  - c) *användas* för tillverkning av fast lagringsbart bränsle,
  - d) *avvattnas,*
  - e) *renas, under förutsättning att avfallet är flytande,*
3. *avfall som inom en anläggning är avsett att behandlas i vassbädd.*

Första stycket 2 d, e och 3

*gäller endast om det vatten som
avgår från behandlingen inte
deponeras inom anläggningen.*

Avfallsskatt skall dock betalas
för rester som uppstår efter *g*-
nomförd *behandling* enligt första
stycket 2.

Avfallsskatt skall dock betalas
för rester som uppstår efter *g*-
nomförd *åtgärd* enligt första
stycket 2.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Bestämmelserna i 3 och
6 §§ i sina nya lydelse tillämpas dock för tid från och med den 1 januari
2000.

2.9 Förslag till lag om ändring i fordonsskattelagen (1988:327)

Härigenom föreskrivs att 9 § fordonsskattelagen (1988:327) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Motorcyklar, personbilar, lastbilar eller bussar som enligt bilregistret är av en årsmodell som är trettio år eller äldre är inte skattepliktiga.

Föreslagen lydelse

9 §

Följande fordon, som enligt bilregistret är av en årsmodell som är trettio år eller äldre, är inte skattepliktiga

- 1. motorcyklar,*
- 2. personbilar,*
- 3. andra lastbilar än sådana som är vägavgiftspliktiga enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon, eller*
- 4. bussar.*

Påhängsvagnar med en skattevikt över 3 000 kilogram är inte skattepliktiga om de dras uteslutande av personbilar, lastbilar eller bussar som kan drivas med dieselolja eller av sådana fordon som avses i 21 § andra stycket 2.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.10 Förslag till lag om ändring i lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon

dels att i 3 och 12 §§ orden ”Skattemyndigheten i Örebro län” skall bytas ut mot ”Skattemyndigheten i Örebro”.

dels att 2, 6, 11, 17, 21, 22 och 23 §§ samt rubriken närmast före 23 § skall ha följande lydelse,

Nuvarande lydelse

Beteckningar i denna lag har samma betydelse som i fordonskungörelsen (1972:595), bilregisterkungörelsen (1972:599) och *vägtrafikkungörelsen* (1972:603), om inte annat sägs.

Föreslagen lydelse

2 §

Beteckningar i denna lag har samma betydelse som i fordonskungörelsen (1972:595), bilregisterkungörelsen (1972:599) och *trafikförordningen* (1998:1276), om inte annat sägs.

6 §

Avgiftsplikt gäller inte för fordon som tillhör

1. försvarsmakten,
2. polisväsendet,
3. civilförsvaret, brandväsendet eller annan räddningstjänst,
4. väghållningen.

3. civilförsvaret, brandväsendet eller annan räddningstjänst, *eller*

En förutsättning för undantag enligt första stycket är att fordonet bär yttre kännetecken som visar att fordonet tillhör någon av de angivna kategorierna.

Avgiftsplikt gäller inte heller för fordon som enligt bilregistret är av en årsmodell som är 30 år eller äldre och som inte används i yrkesmässig trafik.

För fordonskombinationer är det motorfordonet som är avgörande för om kombinationen är undantagen från avgiftsplikt.

11 §

Nuvarande lydelse

För motorfordon eller ledad motorfordonskombination med högst tre axlar tas vägavgiften ut med 6 314 kronor per år, 631 kronor per månad, 168 kronor per vecka och 50 kronor per dag. För motorfordon eller ledad motorfordonskombination med fyra eller flera axlar tas vägavgiften ut med 10 524 kronor per år, 1 052 kronor per månad, 277 kronor per vecka och 50 kronor per dag.

För svenskt fordon med draganordning bestäms vägavgiften efter det största möjliga antalet axlar *och den högsta totalvikten* som fordonskombinationen kan ha.

För fordon registrerade i Grekland skall vägavgiften sättas ned med 50 procent vid köp av sådant vägavgiftsbevis som anges i 16 §, under förutsättning att beviset är köpt före den 1 juli 2002.

Föreslagen lydelse

Vägavgift tas ut med olika belopp beroende på antal axlar och vilka krav på utsläpp av föroreningar som ett fordons motor uppfyller enligt följande.

Fordon som inte uppfyller de av Europeiska gemenskapen fastställda kraven i rådets direktiv 88/77/EEG av den 3 december 1987 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gasformiga föroreningar från dieselmotorer som används i fordon¹.

<i>Antal axlar</i>	<i>Avgift per år</i>	<i>Avgift per månad</i>	<i>Avgift per vecka</i>	<i>Avgift per dag</i>
<i>högst 3 axlar</i>	<i>x kronor²</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>
<i>4 eller fler axlar</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>

Fordon med de egenskaper som anges i rad A i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG.

<i>Antal axlar</i>	<i>Avgift per år</i>	<i>Avgift per månad</i>	<i>Avgift per vecka</i>	<i>Avgift per dag</i>
<i>högst 3 axlar</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>
<i>4 eller fler axlar</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>

Fordon med de egenskaper som anges i rad B i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG eller fordon som uppfyller i direktivet högre ställda krav.

<i>Antal axlar</i>	<i>Avgift per år</i>	<i>Avgift per månad</i>	<i>Avgift per vecka</i>	<i>Avgift per dag</i>
<i>högst 3 axlar</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>
<i>4 eller fler axlar</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>

För svenskt fordon med draganordning bestäms vägavgiften efter det största möjliga antalet axlar som *en* fordonskombination kan ha.

¹ EGT L 36, 9.2.1988, s. 33 (Celex 31988L0077), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/96/EG (EGT L 44, 16.2.2000, s. 1, Celex 31999L0096).

² Omräkning till svenska kronor av de i euro angivna nya avgiftssatserna, se bilaga 6, kan inte göras förrän efter den 1 oktober, se 23 § denna lag. De nya avgiftssatserna har därför markerats med x.

För fordon registrerade i Grekland skall vägavgiften sättas ned med 50 procent vid köp av sådant vägavgiftsbevis som anges i 16 §, under förutsättning att beviset är köpt före den 1 juli 2002.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 §

Vägavgift skall betalas tillbaka om

1. avgiftsplikt upphör för ett fordon under tid för vilken vägavgift har betalats, eller
2. ett fordons beskaffenhet ändras så att vägavgift skall tas ut med annat belopp.

En förutsättning för återbetalning är att vägavgiftsbeviset ges in till beskattningsmyndigheten före utgången av den period för vilken avgiften har betalats.

I fall som avses i första stycket 1 återbetalas överskjutande belopp till den som var avgiftsskyldig när avgiftsplikten upphörde. Vägavgiften betalas tillbaka med ett belopp som motsvarar den del av avgiften som belöper på antalet återstående hela månader för vilka avgift har betalats, räknat från det att avgiftsplikten upphörde. Från det belopp som skall återbetalas dras en avgift på 210 kronor.

I fall som avses i första stycket 2 återbetalas överskjutande belopp till den som var avgiftsskyldig när registreringsbesiktning skedde. Återbetalning skall ske med ett belopp som motsvarar den del av avgiften som belöper på antalet återstående hela månader för vilka avgift har betalats, räknat från den dag registreringsbesiktning skedde.

I fall som avses i första stycket 1 återbetalas överskjutande belopp till den som var avgiftsskyldig när avgiftsplikten upphörde. Vägavgiften betalas tillbaka med ett belopp som motsvarar den del av avgiften som belöper på antalet återstående hela månader för vilka avgift har betalats, räknat från det att avgiftsplikten upphörde. Från det belopp som skall återbetalas dras en avgift på x^3 kronor.

21 §

Vägavgift skall inte betalas för fordonet, om ett giltigt bevis för betald väganvändning utfärdat i ett annat europeiskt land i överensstämmelse med det i Bryssel den 9 februari 1994 underskrivna avtalet om uttag av en avgift för tunga fordon som använder vissa vägar och det i Bryssel den 18 september 1997 underskrivna protokollet avseende Sveriges

Vägavgift skall inte betalas för fordonet, om ett giltigt bevis för betald väganvändning utfärdat i ett annat europeiskt land i överensstämmelse med det i Bryssel den 9 februari 1994 underskrivna avtalet om uttag av en avgift för tunga fordon som använder vissa vägar och det i Bryssel den 18 september 1997 underskrivna protokollet avseende Sveriges

³ Omräkning till svenska kronor av den i euro angivna nya administrationsavgiften, se bilaga 6, kan inte göras förrän efter den 1 oktober, se 23 § denna lag. Den nya administrationsavgiften har därför markerats med x.

anslutning till avtalet, kan visas upp. Avtalet och *protokollet* publiceras i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ).

anslutning till avtalet, kan visas upp. *Avtalet har ändrats genom det i Bryssel den 22 mars 2000 underskrivna protokollet för att tillämpa Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999.* Avtalet och *protokollen* publiceras i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)⁴.

22 §

Beskattningsmyndigheten skall efter ansökan besluta om återbetalning av vägavgift för svenskt årsbevis om beviset ges in till beskattningsmyndigheten före utgången av den period för vilken avgiften har betalats. Vägavgiften betalas tillbaka med ett belopp som motsvarar den del av avgiften som belöper på antalet återstående hela månader för vilka avgift har betalats, räknat från det att vägavgiftsbeviset kom in.

Från det belopp som skall återbetalas dras en avgift på 210 kronor.

Från det belopp som skall återbetalas dras en avgift på x^5 kronor.

Reglering av vägavgiften enligt ecu-kursen

Reglering av vägavgiften enligt euro-kursen

23 §

De belopp i svenska kronor som anges i 11, 17 och 22 §§ omräknas *per den 1 januari* varje kalenderår. Beloppen i svenska kronor motsvarar de belopp i *ecu* som anges i artikel 8 och 10 i det i 21 § nämnda avtalet.

Omräkning sker enligt den kurs i svenska kronor av *ecu* som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Om ett belopp som beräknas för ett visst år före avrundning avviker från föregående

De belopp i svenska kronor som anges i 11, 17 och 22 §§ omräknas *för* varje kalenderår. Beloppen i svenska kronor motsvarar de belopp i *euro* som anges i artikel 8 och 10 i det i 21 § nämnda avtalet.

Omräkning sker enligt den kurs i svenska kronor av *euro* som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Om ett belopp som beräknas för ett visst år före

⁴ SÖ 1997:50 och SÖ 2000:xx. Protokollet om ändring av avtalet förs in i Sveriges internationella överenskommelser när protokollet ratificerats. Detta kan göras först när Riksdagen godkänt protokollet, vilket föreslås göras i samband med de föreliggande ändringarna i vägavgiftslagen. Protokollet har således ännu inte något ordningsnummer och har därför markerats med xx.

⁵ Omräkning till svenska kronor av den i euro angivna nya administrationsavgiften, se bilaga 6, kan inte göras förrän efter den 1 oktober, se 23 § denna lag. Den nya administrationsavgiften har därför markerats med x.

års belopp med mindre än 5 procent eller 5 *ecu*, skall föregående års belopp fortsätta att gälla.

avrundning avviker från föregående års belopp med mindre än 5 procent eller 5 *euro*, skall föregående års belopp fortsätta att gälla.

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade belopp som enligt denna lag skall tas ut under påföljande kalenderår. Beloppen avrundas nedåt.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.
  2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.
  3. Har vägavgift beslutats för tiden före ikraftträdandet enligt äldre föreskrifter skall vägavgift enligt 11 § i dess nya lydelse (tillkommande avgift) betalas för tiden från och med ikraftträdandet till utgången av avgiftsperioden. För kalendermånad utgör avgiften 1/12 och för dag 1/360 av vägavgiften för helt år.
  4. Den som är avgiftsskyldig vid ikraftträdandet skall betala tillkommande avgift.
  5. Tillkommande avgift skall betalas senast en månad efter ikraftträdandet.
  6. Tillkommande avgift som understiger 300 kronor behöver inte betalas.
  7. Brukandeförbudet i 25 § skall för tillkommande avgift gälla först efter sista betalningsdag.

2.11 Förslag till lag om ändring i bilskrotningslagen (1975:343)

Härigenom föreskrivs i fråga om bilskrotningslagen (1975:343)

dels att nuvarande 12–14 §§ skall betecknas 19–21 §§,

dels att 9 och 11 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas nya bestämmelser, 12–18 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Skrotningsavgift skall betalas för personbil, buss med en totalvikt av högst 3 500 kilogram och lastbil med skåpkarosseri och med en totalvikt av högst 3 500 kilogram. För bussar och lastbilar skall skrotningsavgift endast betalas i de fall försäljningsskatt skall betalas för sådana fordon enligt lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon. Skrotningsavgift för bussar och lastbilar skall betalas även i de fall försäljningsskatt inte tas ut på grund av bestämmelserna i 4 § andra stycket nämnda lag.

Skrotningsavgift skall betalas till staten för fordon som registreras i bilregistret och som är personbil, buss med en totalvikt av högst 3 500 kilogram eller lastbil med skåpkarosseri och med en totalvikt av högst 3 500 kilogram.

11 §

Bestämmelserna i lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon med undantag av 8 och 15 §§ äger motsvarande tillämpning i fråga om skrotningsavgift. Vidare finns bestämmelser för skrotningsavgift i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Bestämmelser om förfarandet vid påförande av skrotningsavgift finns i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

12 §

Avgiftsskyldig är

1. tillverkaren, för avgiftspliktigt motorfordon som yrkesmässigt tillverkas inom landet,

2. importör som har registrerats enligt 13 § andra stycket, för avgiftspliktigt motorfordon som förs in till landet,

3. ägaren, för

a) avgiftspliktigt motorfordon som tillverkas inom landet av annan tillverkare än sådan som avses i 1,

b) avgiftspliktigt motorfordon som förs in i landet på annat sätt än som avses i 2,

c) fordon som efter ändring har blivit avgiftspliktigt,

d) motorfordon som från att ha använts på sådant sätt att motorfordonet varit undantaget från registrering i bilregistret i stället används så att det blir registreringspliktigt, och

e) avgiftspliktigt fordon som förvärvats från sådan person eller organisation som erhållit kompensation enligt 16 §.

13 §

Tillverkare som avses i 12 § 1 skall vara registrerad som avgiftsskyldig hos beskattningssmyndigheten (registrerad tillverkare).

Importör som inför avgiftspliktiga motorfordon för yrkesmässig försäljning till återförsäljare kan, om verksamheten är av större omfattning, registreras som avgiftsskyldig hos beskattningssmyndigheten (registrerad importör).

14 §

Avgiftsskyldigheten inträder när fordonet första gången införs i bilregistret eller, om fordonet samtidigt avställts, då avställningen upphör.

För icke avgiftspliktiga fordon som ändras till avgiftspliktiga fordon inträder avgiftsskyldighet när fordonet tas upp i bilregistret som fordon av avgiftspliktigt slag, eller om det samtidigt avställs, då avställ-

ningen upphör.

För fordon för vilket ägaren beviljats kompensation enligt 16 § inträder avgiftsskyldigheten när fordonet förvärvats av annan.

15 §

Skrotningsavgift beslutas genom automatisk databehandling på grundval av uppgifter i bilregistret.

Avgiften skall för avgiftsskyldig som avses i 12 § 1 och 2 betalas senast inom en månad efter utgången av den månad avgiftsskyldigheten inträder och för avgiftsskyldig som avses i 12 § 3 senast tre veckor efter avgiftsskyldighetens inträde.

Regeringen föreskriver vilken myndighet som svarar för beslut om avgift enligt första stycket.

16 §

Kompensation för betald skrotningsavgift kan beviljas, om fordonet förvärvats av

1. utländsk beskickning eller karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt här i landet.

Kompensation för skrotningsavgift kan även beviljas om fordonet förvärvats av en medlemsstats ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos sådan organisation, om Sverige har träffat överenskommelse om detta med

en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, eller om Sverige träffat sådan överenskommelse som avses i 10 kap. 7 § andra stycket mervärdesskattelagen (1994:200).

Beskattningsmyndigheten prövar frågor om kompensation för betald skrotningsavgift.

17 §

Beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

18 §

Fordon som avses i 12 § 3, får inte användas, om skrotningsavgiften inte har betalats inom den tid som har bestämts enligt denna lag och anstånd med betalningen inte har lämnats.

Om det finns särskilda skäl får beskattningsmyndigheten besluta att ett visst fordon får användas trots bestämmelsen i första stycket.

En ägare av ett fordon som uppsåtligen eller av oaktsamhet använder fordonet eller låter det användas i strid mot första stycket döms till penningböter.

Bestämmelsen i tredje stycket gäller även föraren, om han kände till att fordonet inte fick användas. Detta gäller dock inte när fordonet provkörs vid besiktning, inspektion, tillsyn eller haveriundersökning enligt 35 § fordonskungörelsen (1972:595).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

2.12 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall ha följande lydelse

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

Denna lag gäller för skatter och avgifter som tas ut enligt

1. lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, bilskrotningslagen (1975:343), *lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon*, lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel, lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel, 2 § första stycket 6 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., lagen (1991:1482) om lotteriskatt, lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m., lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus, lagen (1999:673) om skatt på avfall, lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer.

2. lagen (1982:349) om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium, lagen (1994:1704) om lageravgift på vissa jordbruksprodukter.

Har i författning som anges i första stycket eller i författning som utfärdats med stöd av sådan författning lämnats bestämmelse som avviker från denna lag gäller dock den bestämmelsen.

Denna lag gäller för skatter och avgifter som tas ut enligt

1. lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, bilskrotningslagen (1975:343), *lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel*, lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel, 2 § första stycket 6 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., lagen (1991:1482) om lotteriskatt, lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m., lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus, lagen (1999:673) om skatt på avfall, lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

2. Lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter, lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter, och lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. skall

fortfarande tillämpas beträffande den upphävda lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon.

2.13 Förslag till lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Avräkning enligt denna lag skall göras från belopp som återbetalas eller annars utbetalas på grund av bestämmelse i

1. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter eller författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket samma lag, i de fall då utbetalningen ankommer på Riksskatteverket,

2. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,

3. 10 kap. 1–4 §§ mervärdesskattelagen (1994:200),

4. lagen (1994:1551) om tullfrihet m.m.,

5. skattebetalningslagen (1997:483),

6. lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter, eller

7. tullagen (0000:000).

Vad som sagts i första stycket 1 gäller inte utbetalning enligt 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi och 13 § lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon.

Vad som sagts i första stycket 1 gäller inte utbetalning enligt 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Avräkning skall också göras vid återbetalning av belopp som tagits ut som förrättningskostnad vid indrivning av en sådan fordran som avses i 2 § första meningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Lydelse enligt prop. 1999/2000:126

3 Ärendet och dess beredning

Förmögenhets beskattning

I budgetpropositionen för 2001 meddelades att regeringen hade för avsikt att under hösten återkomma till riksdagen med ett lagförslag om höjda fribelopp vid förmögenhetsbeskattningen. I det följande lämnas förslag till sådana höjningar i enlighet med vad som där angavs. Lagförslaget har under hand beretts med Riksskatteverket.

Skyldighet att betala punkt- och mervärdesskatt vid import

Inom Finansdepartementet har det uppmärksammats att bestämmelserna om vem som är skattskyldig för import enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi skiljer sig från vad som gäller i fråga om skattskyldighet vid import enligt mervärdesskattelagen (1994:200). Dessutom har det uppmärksammats att reglerna om skattskyldighet för införsel av varor från områden utanför EG:s skatteområde i nämnda punktskattelag och mervärdesskattelagen är olika beroende på om området ligger utanför eller inom EG:s tullområde.

Mot bakgrund av ovan angivna förhållanden har en promemoria utarbetats inom Finansdepartementet. I promemorian föreslås att reglerna om skattskyldighet för import i lagarna om skatt på tobak, alkohol och energi anpassas till vad som gäller enligt mervärdesskattelagen och tullagstiftningen i fråga om vem som är skattskyldig och när skattskyldigheten inträder. Vidare föreslås att skyldigheten att betala punkt- och mervärdesskatt vid införsel av varor från områden utanför EG:s skatteområde skall vara densamma, oavsett om området ligger inom eller utanför EG:s tullområde. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 1*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 2*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Finansdepartementet (Fi2000/2810).

Regeringen avser nu att ta upp promemorians förslag.

Avvattning av avfall m.m.

Lagen (1999:673) om skatt på avfall trädde i kraft den 1 januari 2000.

Svenska Renhållningsverksföreningen, Tekniska Verken i Linköping AB och Trestadsregionens Avfallsaktiebolag har i skrivelser till Finansdepartementet påpekat olägenheter som skatten medför vad gäller behandling av flytande avfall och har yrkat att undantag från skatten skall ges för vissa former av avvattning och rening av sådant avfall (dnr Fi1999/3670).

Svenska Vatten- och Avloppsverksföreningen har framfört önskemål om ändringar i lagen om skatt på avfall (dnr Fi1999/4791). Föreningen har yrkat att skatt inte skall tas ut vare sig på avloppsslam som är under behandling eller på vattenverksslam. I de fall skatt skall tas ut bör den baseras på mängden torrsubstans. Karlshamns kommun har i en skrivelse

påpekat att vissa slamtorkbäddar inte bör omfattas av avfallsskatten (dnr Fi2000/1708).

Gislaveds, Vaggeryds och Värnamo kommuner har i en skrivelse till Miljödepartementet påtalat problem som skatten medför för behandling av slam i vassbäddar (dnr M1999/5276). Västmanlands avfallsaktiebolag och Nordvästra Skånes Renhållningsaktiebolag har i skrivelser beskrivit de konkurrensproblem som uppstår vid rening av flytande avfall som sker på skattepliktiga anläggningar (dnr M1999/4814 och M1999/5126).

Även Naturvårdsverket har i skrivelser till Finansdepartementet uppmärksammat vissa av dessa problem och har föreslagit ändringar (dnr Fi2000/516 och Fi2000/2008).

Ovanstående frågor om ändringar i lagen om skatt på avfall har behandlats i en departementspromemoria. Denna har remissbehandlats och promemorians lagförslag finns i *bilaga 3*. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 4*. En sammanställning över remissyttrandena finns tillgänglig i Finansdepartementet (dnr Fi2000/2431).

Regeringen avser nu att ta upp promemorians förslag.

Trafikbeskattning

I direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1998 om avgifter på tunga godsfordon för användning av vissa infrastrukturer (EGT nr. L 187, 20.07.1999 s. 42, Celex 31999L0062) har beslutats om nya avgiftssatser för vägavgift efter vilka krav på utsläpp av föroreningar som ett fordon's motor uppfyller. Regeringen har i en gemensam förklaring, som antogs vid Europeiska unionens 2142 rådsmöte den 30 november och 1 december 1998, tillsammans med regeringarna i Belgien, Danmark, Luxemburg, Nederländerna och Tyskland, uttryckt avsikten att anpassa de gemensamma vägavgifterna till de maximiskattesatser som fastställs i artikel 7.7 och i bilaga II till direktivet. De nämnda länderna har i ett protokoll (dnr Fi2000/106), som undertecknades den 22 mars 2000, reglerat de avgiftssatser som skall gälla. Regeringen avser nu att lämna förslag på utformningen av en differentiering av vägavgiften i enlighet med de angivna förutsättningarna i protokollet och det bakomliggande EG-direktivet.

Trafikbeskattningsutredningen har haft i uppdrag att se över den samlade vägtrafikbeskattningen. Utredningen har i sitt slutbetänkande *Bilen, miljön och säkerheten* (SOU 1999:62) bl.a. föreslagit att befrielsen från fordonsskatt för veteranfordon bör avskaffas beträffande lastbilar eftersom skattebefrielsen inte är förenlig med direktiv 1999/62/EG. Enligt utredningen bör veteranlastbilar i stället befrias från både fordonsskatt och vägavgift under förutsättning att de används av personer vars huvudsakliga sysselsättning inte är godstransporter samt att de endast tillfälligt körs på allmänna vägar. Betänkandet har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 5*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Finansdepartementet (dnr

Fi1999/2011). Regeringen avser nu att ta upp betänkandets förslag i denna del.

Regeringen har i budgetpropositionen för 2001 föreslagit att lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon skall upphävas. Ett avskaffande av försäljningsskatten föranleder vissa följdändringar i andra författningar. Regeringen har gett Riksskatteverket i uppdrag att, i samråd med Vägverket, utreda vilka åtgärder som måste vidtas i bl.a. bilskrotningslagen vid ett upphävande av lagen om försäljningsskatt på motorfordon (Fi2000/2333). Riksskatteverket har redovisat uppdraget den 31 augusti 2000. De i uppdraget redovisade lagförslagen finns i *bilaga 7*. Naturvårdsverket har haft i uppdrag att göra en översyn av bl.a. bilskrotningslagen och föreslagit vissa ändringar av uppbörden för skrotningsavgift (M1999/4369/Kn). Naturvårdsverkets förslag har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 8*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Miljödepartementet. Regeringen föreslår mot denna bakgrund vissa förändringar i bilskrotningslagen.

Förslaget om ändring i bilskrotningslagen har utarbetats i samråd med Riksskatteverket och Vägverket.

4 Höjda fribelopp vid förmögenhetsbeskattningen

Regeringens förslag: Som en följd av att taxeringsvärdena för fastigheter återställs höjs fribeloppet för uttag av förmögenhetsskatt från och med 2002 års taxering från 900 000 kronor till 1 000 000 kronor för ensamstående och till 1 500 000 kronor för sambeskattade par.

Skälen för regeringens förslag: Förmögenhetsskatt utgår på den del av den skattepliktiga förmögenheten som överstiger ett fribelopp. För fysisk person, dödsbo, familjestiftelse samt i de fall då sambeskattnings skall ske, uppgår fribeloppet till 900 000 kronor. Vid beräkningen av den skattepliktiga förmögenheten skall fastighet i Sverige tas upp till taxeringsvärdet. Som redogjorts för i budgetpropositionen för 2001 medför en återgång till det årliga omräkningsförfarandet i fastighetstaxeringen att taxeringsvärdena inför 2002 års taxering kommer att höjas för de flesta fastigheter. Med ett oförändrat fribelopp innebär detta att ett större antal enskilda än tidigare kommer att ha en beskattningsbar förmögenhet och därmed bli skyldiga att betala förmögenhetsskatt.

För att begränsa effekten av de återställda taxeringsvärdena bör förändringar genomföras beträffande fribeloppet i förmögenhetsskatten. Utgångspunkten bör vara att antalet skattskyldiga begränsas. Sedan år 1997 har antalet personer som betalar förmögenhetsskatt ökat kraftigt, i huvudsak som en följd av värdeuppgången på olika slags tillgångar. År 1997 uppgick antalet skattskyldiga till förmögenhetsskatt till omkring

580 000 personer. Utifrån befintlig statistik avseende hushållens förmögenhetsförhållanden år 1997 som skrivits fram till år 2000 på grundval av den faktiska värdeutvecklingen för olika tillgångsslag, kan antalet skattskyldiga år 2000 beräknas uppgå till 770 000 personer. Vid en ytterligare framskrivning till år 2001 beräknas antalet skattskyldiga vid oförändrade regler öka till omkring 970 000 personer, huvudsakligen till följd av de återställda taxeringsvärdena. Det bör påpekas att dessa uppgifter sannolikt innebär en viss underskattning av ökningen i antalet skattskyldiga som är att vänta till följd av stigande tillgångsvärden. Skälet är att rapporteringen av förmögenhetsinnehav sannolikt är mycket ofullständig för hushåll för vilka den totala förmögenheten år 1997 understeg fribeloppet.

För att begränsa den trendmässiga ökningen i antalet skattskyldiga finns det enligt regeringens bedömning skäl att justera fribeloppet. Mot bakgrund av de principiella invändningar som utifrån bl.a. jämställdhetsynpunkt kan riktas mot sambeskattningen skulle justeringen kunna ske i form av slopad sambeskattning. Mot en sådan åtgärd kan dock anföras att det skapar incitament till omfördelning av förmögenheter inom hushållen av skatteplaneringsskäl. Därtill kommer att en sådan åtgärd inte skulle innebära någon lindring alls för ensamstående. Mot denna bakgrund förslår regeringen att fribeloppet höjs till 1 000 000 kronor för fysisk person, dödsbo och familjestiftelse samt till 1 500 000 kronor för sambeskattade par. Dessa förändringar beräknas begränsa antalet skattskyldiga till förmögenhetsskatt till omkring 570 000 personer år 2001.

5 Skyldighet att betala punkt- och mervärdesskatt vid import

Regeringens förslag: Reglerna om skattskyldighet för import i lagarna om skatt på tobak, alkohol och energi anpassas till vad som gäller enligt mervärdesskattelagen och tullagstiftningen i fråga om vem som är skattskyldig och när skattskyldigheten inträder. Skyldigheten att betala punkt- och mervärdesskatt vid införsel av varor från områden utanför EG:s skatteområde skall vara densamma, oavsett om området ligger inom eller utanför EG:s tullområde.

Promemorians förslag: Stämmer överens med regeringens utom i fråga om skattskyldigheten för införsel av varor från områden som ligger inom EG:s tullområde men utanför EG:s skatteområde.

Remissinstanserna: Tillstyrker eller har inget att erinra mot förslaget. *Tullverket* framför dock invändningar mot den lagtekniska lösningen vad gäller förslaget att skyldigheten att betala punkt- och mervärdesskatt vid införsel av varor från områden utanför EG:s skatteområde skall vara densamma, oavsett om området ligger inom eller utanför EG:s tullområde.

Bakgrunden till regeringens förslag: Enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt och lagen om skatt på energi (punktskattelagarna) skall skatt betalas för varor eller bränsle som importeras till Sverige. Skattskyldig är den som importerar varorna eller bränslet.

Enligt 10 § tullagen (1994:1550) är den som är skyldig att betala import- eller exporttull för en vara, eller skulle ha varit det om varan varit tullbelagd (den tullskyldige), skyldig att betala annan skatt eller avgift som skall tas ut för varan vid import eller export. Skatt och avgift skall fastställas och betalas i den ordning som gäller för tull. I prop. 1999/2000:126 föreslår regeringen en ny tullag. Enligt förslaget ersätts begreppet ”tullskyldig” med ”gäldenär, eller den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd”. Den nya tullagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2001.

Vem som är skattskyldig för import regleras alltså både i punktskattelagarna och i tullagen. Det bör dock noteras att bestämmelserna har olika lydelse.

När skattepliktiga varor eller bränslen importeras från tredje land av någon som inte är upplagshavare eller, såvitt gäller tobaks- och alkoholskatt, registrerad varumottagare skall skatt betalas till Tullverket. Vid sådan import tillämpas tullagen (19 § lagen om tobaksskatt, 18 § lagen om alkoholskatt och 6 kap. 1 § lagen om skatt på energi).

Någon särskild regel för när skattskyldigheten inträder för den som inte är upplagshavare eller registrerad varumottagare finns inte i punktskattelagarna.

För registrerade varumottagare på tobaks- och alkoholskatteområdet innebär import inte i sig att skattskyldigheten inträder. I stället inträder skattskyldigheten när han tar emot varorna (20 § första stycket 2 lagen om tobaksskatt och 19 § första stycket 2 lagen om alkoholskatt). Redovisningen av skatten sker enligt reglerna i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter (LPP). Upplagshavare skall inte heller betala skatt till Tullverket vid import. Om varorna efter att de importerats förs till upplagshavarens skatteupplag kan varorna lagras där utan att någon skattskyldighet uppkommer (19 § lagen om alkoholskatt, 20 § lagen om tobaksskatt och 5 kap. 1 § lagen om skatt på energi).

Enligt mervärdesskattelagen (ML) skall mervärdesskatt betalas vid import av skattepliktiga varor. Skyldig att betala mervärdesskatt för import är den som är skyldig att betala skatt enligt 10 § tullagen för den importerade varan (se 1 kap. 2 § ML). Enligt 1 kap. 5 § ML inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då varan enligt tullagen skall anmälas för förtullning eller när införsel skall anmälas med stöd av 9 § tullagen. I prop. 1999/2000:126 En ny tullag föreslås – utan att någon ändring i sak är avsedd – att bestämmelsen formuleras så att skattskyldigheten inträder vid den tidpunkt då varan enligt tullagstiftningen skall deklarerats för övergång till fri omsättning eller när införseln skall anmälas med stöd av 3 kap. 3 § i den nya tullagen.

Skälen för regeringens förslag: Bestämmelserna om vem som är skattskyldig för import i punktskattelagarna skiljer sig från motsvarande bestämmelser i ML. I punktskattelagarna föreskrivs att den som importerar varan eller bränslet skall betala skatten. I ML görs i stället en di-

rekt hänvisning till tullagen. Av denna hänvisning följer att mervärdesskatt betalas av den som är skyldig att betala importtull för varan eller skulle ha varit det om varan varit tullbelagd, den s.k. gäldenären. Vem som är gäldenär regleras i artiklarna 201–216 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, den s.k. tullkodexen (EGT nr L 302, 19.10.1992 s. 1, Celex 31992R2913). Begreppet ”gäldenär” omfattar vid olaglig införsel och olagligt undandragande från tullövervakning inte bara den som förde in eller undandrog varorna utan även den som medverkade till införseln och undandragandet och den som tog befattning med varorna. För att den som medverkat eller tagit befattning med varorna skall anses som tullskyldig krävs dock att han var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att införseln eller undandragandet var olagliga. Liknande regler finns för fall då varor används eller förbrukas i strid mot gällande regler i frizon eller frilager. Om flera personer är gäldenärer i fråga om en och samma tullskuld skall de solidariskt ansvara för denna skuld.

Uttrycket ”den som importerar skattepliktiga varor”, som används i punktskattelagarna, kan inte anses omfatta den som efter en olaglig införsel eller ett olagligt undandragande tagit befattning med varorna och inte heller den som i strid med gällande regler använt eller förbrukat varor i en frizon eller ett frilager. Det kan alltså konstateras att ”gäldenär” är ett vidare uttryck än ”den som importerar skattepliktiga varor”.

Att reglerna om vem som är skattskyldig vid import i ML och punktskattelagarna skiljer sig åt kan i vissa fall leda till att någon blir skyldig att betala mervärdesskatt men inte punktskatt. Detta får anses som mindre lämpligt. Ett annat problem med nuvarande ordning är att det i både punktskattelagarna och tullagen regleras vem som är skattskyldig för import. Denna dubbelreglering kan leda till tolkningsproblem. Sett i det perspektivet är lagstiftningstekniken i ML, med en direkt hänvisning till tullagen, att föredra.

Mot bakgrund av ovan angivna förhållanden föreslås att reglerna om vem som är skattskyldig för import i punktskattelagarna anpassas till vad som gäller enligt ML.

Som redogjorts för ovan finns det i punktskattelagarna inga regler om när skattskyldigheten inträder vid import av annan än upplagshavare eller registrerad varumottagare. Denna fråga förutsätts i stället regleras i tullagen. Förslaget till ny tullag i prop. 1999/2000:126 innehåller dock ingen uttrycklig bestämmelse om när skyldigheten att betala importskatt inträder. Enligt ML inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då varan skall anmälas för förtullning eller när införsel skall anmälas med stöd av 9 § tullagen. Även här bygger alltså ML på tullagstiftningen, så till vida att reglerna om skattskyldighetens inträde för import hänvisar till tullagstiftningens regler om när skyldigheten att betala tull inträder. Motsvarande lösning bör väljas för punktskatterna. Det föreslås därför att i de fall punktskatt skall betalas till Tullverket inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldigheten att betala tull inträder enligt tullagstiftningen eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat.

I punktskattesammanhang förstås med tredje land områden utanför EG:s skatteområde. När det gäller punktskatt behandlas alltså varor som förs in från ett område som ligger inom EG:s tullområde, men utanför skatteområdet, på samma sätt som varor som förs in från ett område som ligger utanför tullområdet, dvs. i båda fallen är det fråga om import (se t.ex. 1 § lagen om alkoholskatt). Detsamma gäller mervärdesskatt (se 1 kap. 10 a § och 2 kap. 1 a § ML).

Bestämmelserna om importskatt i nya tullagen skiljer dock på införsel av varor från områden som ligger inom tullområdet men utanför skatteområdet, och införsel av varor från områden utanför tullområdet. Enligt 3 kap. 3 § nya tullagen skall den som till Sverige för in eller låter föra in en vara från ett område som ligger inom EG:s tullområde, men utanför EG:s skatteområde, anmäla detta till Tullverket. Den som lämnar en sådan anmälan eller borde ha lämnat en anmälan är enligt 5 kap. 11 § andra stycket nya tullagen skyldig att betala annan skatt än tull som skall tas ut för varan på grund av införseln. När det gäller införsel av varor från områden utanför tullområdet skall importskatt dock betalas av den som enligt tullkodexen är gäldenär. Dessa skillnader innebär att kretsen möjliga skattskyldiga är betydligt vidare vid införsel från ett område utanför tullområdet än vid införsel från ett område inom tullområdet men utanför skatteområdet.

Det är önskvärt att skattskyldigheten vid införsel av varor från områden utanför EG:s skatteområde är densamma, oavsett om ett sådant område ligger inom eller utanför EG:s tullområde. En sådan reglering har den fördelen att samtliga de situationer som enligt punktskattelagarna och ML skall betraktas som import behandlas på samma sätt. För att uppnå detta föreslås att skyldig att betala skatt vid införsel från områden som ligger inom tullområdet men utanför skatteområdet är den som skulle ha varit gäldenär om varan hade varit tullbelagd och förts in från ett område som ligger utanför tullområdet. Detta föranleder en ändring i 5 kap. 11 § andra stycket nya tullagen. Genom ändringen kommer tullkodexens bestämmelser om vem som är gäldenär även att bli tillämpliga på införsel från områden som ligger inom tullområdet men utanför skatteområdet. *Tullverkets* synpunkter har beaktats vid utformningen av förslaget.

Förslagen föranleder ändringar i 9, 19, 20, 38, 40 och 41 §§ lagen om tobaksskatt, 8, 18 och 19 §§ lagen om alkoholskatt, 4 kap. 1 och 12 §§ samt 5 kap. 2 och 5 §§ lagen om skatt på energi, 1 kap. 2 och 5 §§ mervärdesskattelagen och 5 kap. 11 § samt 9 kap. 3 och 6 §§ nya tullagen. Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2001.

6 Olika avfallsskattefrågor

6.1 Generella undantag för behandling av avloppsslam, vissa behandlingsmetoder m.m.

Regeringens bedömning: Någon möjlighet bör inte ges för regeringen eller enskild myndighet att bevilja skattefrihet i form av dispenser i särskilda fall för vissa typer av behandlingsmetoder. Något generellt undantag för avloppsslam som är under behandling bör inte införas. Inte heller bör skatten baseras på torrsubstanshalten.

Promemorians bedömning: Frågan om dispenser i särskilda fall behandlas inte i promemorian. I övrigt stämmer promemorians bedömning överens med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: I syfte att skapa ett administrativt enklare system samtidigt som framtida teknikutveckling inte hämmas föreslår *Karlshamns kommun* och *Svenska Vatten- och Avloppsverksföreningen* att generella regler om skattefrihet för vissa typer av behandlingsmetoder bör införas i lagen. Karlshamns kommuns förslag är en generell regel om att Naturvårdsverket skall ges rätt att föreskriva om skattefrihet för ytterligare behandlingsmetoder än sådana som i dag är skattefria genom uttrycklig lagreglering. Svenska Vatten- och Avloppsverksföreningen anser att undantag bör ges för avfall som behandlas på sätt som, under en behandlingstid om maximalt 15 år, leder till minst 90 % avvattning eller att organisk substans bryts ner till minst 40 %. Vidare anser föreningen att regeringen också bör ges rätt att i särskilda fall föreskriva om skattefrihet i andra fall, där de nyss nämnda kraven inte är uppfyllda. Även *Ragn-Sells AB* menar att avfallsskattelagen bör utformas så att det inte skall vara nödvändigt att varje ny behandlingsmetod, som bör omfattas av skattefrihet, skall underställas regering och riksdag. Vidare framför *Gislaveds kommun* önskemål om att allt material som läggs i upplag och som avses att återanvändas, t.ex. slam, asfalt, betong och byggnadsmaterial, skall befrias från avfallsskatt.

Skälen för regeringens förslag: Svenska Vatten- och Avloppsverksföreningen anser att skatt inte skall utgå för avloppsslam som är under behandling och föreslår en maximal behandlingstid på 15 år. Föreningen anser vidare att om skatt skall tas ut skall den baseras på mängden torrsubstans. Beträffande behandlingsmetoder har man bl.a. pekat på möjligheten att tillverka anläggningsjord genom att anlägga inarbetningsområden. Metoden går till så att slam i större mängder sprids på en jordareal varefter den plöjs. Detta upprepas under några år varefter arealen lämnas orörd tills produkten utnyttjas som anläggningsjord. Föreningen anser vidare att ett mer flexibelt system för att undanta olika behandlingsmetoder är nödvändigt för att inte hindra utvecklingen av nya och mer resurssnåla lösningar. Detta åstadkoms enligt föreningen genom att avfall undantas från skatt, om den skattskyldige visar att avfallet genomgår en behandlingsmetod som uppfyller vissa generella funktionskrav som ställts upp i lagen. Genom att i lagen undanta avfall som behandlas på

sätt som, under en behandlingstid om maximalt 15 år, leder till minst 90 % avvattnings eller att organisk substans bryts ner till minst 40 %, skapas enligt föreningen i princip ett generellt undantag för avloppsslam som är under behandling.

Det är för såväl de skattskyldiga som beskattningsmyndigheten viktigt att lagstiftningen innehåller klara och enhetliga regler för skattläggningen. Som regeringen uttalat i prop. 1998/99:84 s. 46 bör redan av den anledningen regler om dispensgivning i enskilda fall undvikas. Vidare ankommer det på riksdagen att genom lag meddela föreskrifter om skatt till staten. I den nyss nämnda propositionen anförde regeringen att regler om skattebefrielse för enskilda avfallsslag är av sådan viktig materiell beskaffenhet att det inte i skattelagen bör ges möjlighet för regeringen eller enskild myndighet att bevilja dispenser i särskilda fall. Ingenting har framkommit som ger regeringen anledning att nu göra en annan bedömning, vare sig beträffande skattebefrielse för enskilda avfallsslag eller för avfall som genomgår behandlingar som uppfyller vissa i lagen allmänt hållna krav.

Även i fortsättningen bör således för skattefrihet enligt lagen om skatt på avfall gälla att bestämmelser om undantag alternativt avdragsrätt i varje specifikt fall meddelas i lagen. För att skattefrihet skall medges för en behandlingsmetod bör det stå klart att metoden är bättre än deponering. En regel som i mer generella ordalag skulle undanta behandling av ett visst avfallsslag eller vissa behandlingsformer som syftar till att uppnå vissa allmänt hållna resultat bör därför inte accepteras. Beträffande metoden med inarbetningsområden, lär den för närvarande inte finnas i praktisk tillämpning och miljökonsekvenserna är dåligt utredda.

Vad sedan avser beskattning baserat på torrsvikt har detta, som framgår av avsnitt 6.4, inte ansetts acceptabelt, varken från kontroll- eller miljösynpunkt. Några nya omständigheter, som gör att den bedömningen bör frångås, har inte framkommit.

Beträffande frågan om skattefrihet för avfall som förs in till en avfallsanläggning i syfte att återanvändas, framfördes redan i remissbehandlingen av det utredningsförslag, som låg till grund för avfallsskattelagen, sådana önskemål. Det hävdades då från vissa remissinstanser att avfallsanläggningar där det bedrivs integrerad verksamhet med såväl deponering som t.ex. sortering inför materialåtervinning och liknande, riskerade att drabbas av konkurrensnackdelar genom den nya skattens utformning. Regeringen bedömde dock att nettodeponimetoden för uttag av skatten, i komplettering med uttrycklig skattebefrielse för vissa behandlingsformer och val av längre redovisningsperiod för avfallsskatten än vad som gäller för övriga punktskatter, var tillfyllest för att tillgodose de framförda önskemålen (se prop. 1998/99:84 s. 37 och 41). Regeringen finner i dag inte skäl till annan bedömning.

6.2 Behandling i vassbäddar

<p>Regeringens förslag: Avfallsskatt skall inte betalas för avfall som förs till en vassbädd.</p>
--

Promemorians förslag: Stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Gislaveds kommun* och *Karlshamns kommun* anser att undantag från skatt också bör medges för avloppsslam som behandlas i andra typer av slambäddar än vassbäddar. Enligt kommunerna bör det inte göras någon skillnad i skattehänseende på de båda metoderna avvattnings av avloppsslam i bäddar genom antingen inplanterad vass eller utan sådan inplantering, eftersom syftet med de båda metoderna är detsamma; nämligen att få ett avvattat och biologiskt nedbrutet slam som på sikt kan användas som jordförbättringsmedel. *Svenska Vatten- och Avloppsverksföreningen* delar kommunernas synpunkter och anser därför att skattefrihet bör ges generellt för avloppsslam som är under behandling (jfr ovan under avsnitt 6.1). Övriga remissinstanser tillstyrker eller lämnar förslaget utan erinran.

Bakgrunden till regeringens förslag: Under de senaste 10-15 åren har det, bland annat i Danmark och Tyskland, utvecklats en kemikaliefri biologisk metod för att avvattna och bryta ned våtslam från avloppsreningsverk i vassbäddar. Metoden, som tar 10-12 år och bedrivs i anslutning till reningsverk, är ett alternativ till traditionell förtjockning, mekanisk avvattnings och torkning av slam. Användningen av metoden ökar nu snabbt i Sverige, bl.a. för att den medför effektivare avvattnings och volymreduktion än normal mekanisk avvattnings. Detta förenklar även rening av utgående vatten från verket. Vidare är metoden kostnads- och energieffektiv och ger tid för planering av framtida slamhantering. Svenska Vatten- och Avloppsverksföreningen har uppgivit att 9 anläggningar med vassbädd är i drift, 3 är under uppförande och 30 anläggningar projekteras eller planeras. Föreningen har också fått indikationer på att det finns ett stort antal små anläggningar som den inte har vetskap om.

Vassbäddarna har ett 0,2-1,2 m tjockt växtskikt (slamjord) och ett dräneringsskikt, luftnings- och dräneringsledningar ovanför en tät botten. En anläggning har ett flertal bäddar vilka vardera belastas med våtslam någon timme var eller varannan månad. Det utgående vattnet kan, beroende på kvalitet, återföras till reningsverket eller ledas till recipient.

Det ingående slammet till vassbädden har en torrsbstanshalt (TS-halt) på 0,5-2 %, dvs. minst 98 % består av vatten. Efter avslutad behandling har bädden en TS-halt på 40-60% och mängden organisk substans har minskat med upp till 25-50%.

Beträffande miljöaspekterna framgår av danska och tyska studier att emissionerna av metan från vassbäddar under sommartid är avsevärt lägre än vid lagring av slam i flytande respektive fast form. Emissionerna är små och avklingar redan 5-10 dagar efter slamtillförseln. Organiska föroreningar bryts ned under 10 månader, i princip i samma grad som sker vid strängkompostering under 3 månader. Även ur resurssynpunkt är erfarenheterna av vassbäddsmetoden positiva. Avvattnings är effektiv, kemikaliefri och energisnål och fosfor fastläggs till stor del. Hög utfällningsgrad av näring minskar även belastningen på reningsverket. Analyser på utgrävt material efter färdig behandling tyder på en effektiv

hygienisering, avsevärt bättre än vad som uppnås med enbart dagens rötning och lagring. Eftersom temperaturerna är låga kan dock hygieniseringen i viss mån ifrågasättas. Återstående material bör vara lämpligt att använda vid markbyggnad, anläggningsarbeten och deponitäckning. För att öka användningsmöjligheterna kan även utgrävt material hygieniseras ytterligare genom exempelvis efterkompostering vid högre temperatur.

Skälen för regeringens förslag: Av redogörelsen ovan framgår att behandling av slam i vassbäddar är en ur miljö- och resurssynpunkt avsevärt mycket bättre hantering än deponering. Metoden är dock sådan att den lagtekniskt kan anses innebära att avfallet deponeras eller förvaras mer än tre år, dvs. en anläggning med vassbädd omfattas av lagen om skatt på avfall. Eftersom endast en ytterst liten del av slammet blir kvar efter behandlingen, och således skulle kunna medföra en rätt till avdrag när det förs ut från anläggningen, innebär en skatt på denna hantering att den i praktiken omöjliggörs. Behandling i vassbäddar bör därför vara skattefri. Även om det för närvarande endast är avloppsslam som behandlas med metoden bör även andra avfall, t.ex. slam från livsmedelsindustrin, vara lämpligt för denna behandlingsmetod. Undantaget bör därför utformas som ett generellt undantag för avfall som behandlas i vassbäddar.

Som framgått av avsnitt 6.1 förordar Gislaveds kommun och Svenska Vatten- och Avloppsverksföreningen, i förhållande till promemorians förslag, en utvidgning av de metoder som bör omfattas av undantagen från avfallsskatt. Regeringen har vid sin behandling av dessa synpunkter framhållit att någon mer generellt hållen regel om skattefrihet för avloppsslam inte bör införas i avfallsskattelagen. Detsamma gäller frågan om myndighets dispensgivning i särskilda fall. Varje enskild behandlingsmetod bör således prövas i lagstiftningsärendet.

Karlshamns kommun har beskrivit en reningsmetod som utgörs av slambäddar utan vass, men som i stort liknar den metod där vass används i slambäddar. Fördelen skulle enligt kommunen vara att man slipper de eventuella problem som kan finnas med etablering av vass och hantering av vass och rötter när bädden töms.

De miljömässiga konsekvenserna av dels metoden med slambäddar utan vass, dels andra metoder att behandla främst avloppsslam än genom behandling i vassbäddar, är dock för dåligt utredda för att skattefrihet skall medges dessa.

Såvitt framkommit bedrivs verksamheten med vassbäddarna i dag som separata anläggningar, men det bör i framtiden också kunna förekomma att vassbäddar blir ett komplement på mer traditionella avfallsanläggningar. Skattefriheten för vassbäddar bör därför utformas så att den träffar två olika situationer. För de anläggningar som enbart har vassbäddar och där det således inte bedrivs någon annan verksamhet som medför att skatteplikt uppkommer, undantas hela anläggningen från lagens tillämpningsområde (3 § lagen om skatt på avfall). För behandling i vassbäddar som sker inom en skattepliktig anläggning undantas själva metoden (6 § lagen om skatt på avfall). Med tanke på den långa processtiden, den lilla del som blir kvar efter behandling (normalt 2-3 % av tillförd slamvikt), att det material som ändå återstår efter behandling

nästan undantagslöst bör kunna användas för lämpliga ändamål samt att det kan förväntas bli svårt för såväl den skattskyldige som för beskattningensmyndigheten att avgöra när behandlingen är avslutad, bör någon regel om skatt på rester efter genomförd behandling inte finnas.

6.3 Vattenverksslam

Regeringens förslag: Anläggningar där deponering eller förvaring uteslutande sker av vattenverksslam i slambassänger skall undantas från avfallsskatten.

Promemorians förslag: Stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker eller lämnar förslaget utan erinran.

Skälen för regeringens förslag: Vid rening av råvatten bildas olika avfall, främst slam. Den största mängden bildas vid kemisk fällning av ytvatten och den totala slammängden uppgår i Sverige årligen till ca 1 000 000 ton. Vattenverksslam består vanligen av utfällda aluminiumföreningar till följd av att man använder aluminiumsalter som fällningskemikalier. En mindre del, ca 100 000 ton, bildas vid rening av grundvatten. Sammansättningen hos slammet speglar huvudsakligen råvattnets kvalitet, med undantag av främst aluminium där bidraget från fällningskemikalien dominerar. Näringsvärdet är relativt lågt och metallhalterna, med undantag av aluminium, är avsevärt lägre än motsvarande slam från avloppsreningsverk. Av slammet leds i dag, baserat på vattenproduktionen, ca 54% till vattentäkt/recipient, 32% till reningsverk, 2% till deponi och 12% hanteras med andra metoder.

Vid vissa vattenverk har man börjat ta hand om slammet i slambassänger, som fungerar som sedimenteringsbassänger. Slammet ackumuleras i botten av bassängerna och överskottsvattnet pumpas vanligen till kommunalt avloppsreningsverk eller ut i vattendrag. Slambassängerna är således en behandling bestående i huvudsak av avvattning. Metoden är dock, i likhet med vassbäddarna, sådan att den kan anses innebära att avfallet deponeras eller förvaras mer än tre år, dvs. även en anläggning med slambassänger kan komma att omfattas av lagen om skatt på avfall. Eftersom vattenverksslammet till 99 % består av vatten blir den faktiska skatten mycket hög, då avdrag inte får göras för det utgående vattnet. Detta skall jämföras med den vanligaste, och från miljösynpunkt klart sämre, metoden att slammet förs direkt ut till recipient. Detta förfarande medför inte några beskattningsekvenser men kan i princip ses som att slammet, i stället för att pumpas till en avvattningsbassäng, pumpas till sjöbotten och sedimenterar där. Ur miljösynpunkt är det att föredra att slam avvattnas framför att det pumpas direkt till recipient.

Mot nu angiven bakgrund bör anläggningar där deponering eller förvaring uteslutande sker av vattenverksslam i slambassänger undantas från avfallsskattelagens tillämpning.

6.4 Rening av flytande avfall och avvattning av avfall på skattepliktiga anläggningar

Regeringens förslag: Avfallsskatt skall inte betalas för flytande avfall som renas inom en skattepliktig anläggning och inte heller för avfall som avvattnas på en sådan anläggning under förutsättning att det renade eller avskilda vattnet inte deponeras inom anläggningen.

Promemorians förslag: Stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker eller lämnar förslaget utan erinran.

Bakgrunden till regeringens förslag: Avfallsskatt skall enligt lagen om skatt på avfall betalas för avfall som förs in till en avfallsanläggning där farligt avfall eller annat avfall till en mängd av mer än 50 ton per år slutligt förvaras (deponeras) eller förvaras under längre tid än tre år. Avfallsskatt skall också betalas för avfall som uppkommer inom en anläggning där det huvudsakligen bedrivs annan verksamhet än avfallshantering, med vilket i första hand åsyftas industrianläggningar med deponier inom anläggningen.

Avfallsskatten tas ut efter en nettodeponimetod. Detta innebär att skatt tas ut för i princip allt avfall som förs in till en skattepliktig avfallsanläggning. Skyldighet att betala skatt inträder då avfallet förs in till anläggningen. För avfall som förs ut från anläggningen medges avdrag. Sådant avdrag medges dock inte för lak- och reningsvatten. För industrianläggningarna gäller att skyldigheten att betala skatt inträder när avfallet uppkommer.

För att inte anläggningar som bedriver såväl deponering som annan behandling skall missgynnas, har nettodeponimetoden kompletterats med uttrycklig skattebefrielse för vissa behandlingsformer. Sålunda har kompostering, reaktorbaserad rötning, förbränning och tillverkning av fast lagringsbart bränsle undantagits från skatteplikt.

Under lagstiftningsarbetets gång aktualiserades frågan om skatten skulle fastställas utifrån avfallets faktiska vikt eller om i stället vad avfallet väger i torrt tillstånd borde användas som beräkningsgrund. Regeringen ansåg att fördelarna med att använda den faktiska vikten vägde över (prop. 1998/99:84 s. 44). Skälen för detta var flera. Förutom kontrollproblem angavs i propositionen vissa miljöskäl, som talar mot att vatten finns kvar i det avfall som deponeras. Stora vattenmängder i avfallet ökar markant risken för sättningar i deponin och medför också att lakvattenproduktionen kommer igång mycket tidigare och blir större totalt sett. Regeringen angav därför att det i normalfallet är bättre att vattenfasen i ett slam skiljs ut före deponeringen och vid behov behandlas separat vid källan, än att vattnet läcker ut från en deponi med risk för att mer förorenat vatten sprids till omgivningen.

Vad gäller frågan om avdrag skulle medges för reningsvatten som uppkommer inom en avfallsanläggning, hänvisade regeringen till de miljömässiga skälen som nämnts ovan, dvs. att det är bättre att vattnet skiljs ut före deponering. Regeringen ansåg att avdrag vid utförelse av

reningsvatten skulle motverka de styreffekter som eftersträvades (prop. 1998/99:84 s. 39).

Svenska Renhållningsverksföreningen (RVF) har via en enkät till kommunala avfallsföretag undersökt förekomsten av avvattningsanläggningar, som är belägna på avfallsanläggningar där avfall deponeras. Enkäten skickades ut till 280 avfallsanläggningar och svaren täckte 180 stycken. Av enkätsvaren framgick att avvattning av oljeförorenat avfall utförs på 22 anläggningar. Den behandlade mängden uppgår vid dessa anläggningar till 47 000 ton per år. Mängden vatten som avskiljts uppgår till 37 000 ton. 18 anläggningar har avvattning av avloppsslam. Den behandlade mängden uppgår till 59 000 ton och vattnet som avskiljs uppgår till 33 000 ton. 10 anläggningar uppgav att man har avvattning av andra avfall, t.ex. slam från gatubrunnar. Mängden behandlat avfall uppgår i dessa fall till 33 000 ton och mängden avskilt vatten till 30 000 ton. Sammanfattningsvis uppskattar RVF att mängden avfall som förs in till anläggningarna för att behandlas genom avvattning uppgår till ca 175 000 ton per år samt att den avskilda vattenmängden uppgår till 125 000 ton, eller ca 72 % av den totala mängden förorenat flytande avfall.

Vidare förekommer vid några anläggningar rening av processvatten från industrier. Det rör sig således om industrier som inte byggt upp en egen reningskapacitet utan i stället utnyttjar de reningsanläggningar för lakvatten som finns på avfallsanläggningar i närheten. Intresset är stort för att bedriva sådan verksamhet även på andra avfallsanläggningar.

Skälen för regeringens förslag: Avfallsskattens konstruktion innebär att det i skattehänseende är av avgörande betydelse om behandlingsanläggningen är placerad inom respektive utanför en avfallsanläggning där deponering av avfall sker, dvs. en anläggning där avfallsskatt tas ut för allt som förs in till anläggningen. Om förorenat vatten och slam förs in till en skattepliktig avfallsanläggning tas skatt ut på hela avfallsmängden vid införseln. Den fasta fasen som uppstår efter behandlingen deponeras eller komposteras vanligen. Vattenfasen förs vanligtvis direkt ut till det kommunala avloppsnätet. Det förekommer också att det renas ytterligare, i samma anläggning där lakvattnet renas, innan det förs ut från anläggningen. Avdrag medges, som framgått ovan, inte för lak- och reningsvatten, vilket innebär att avfallsskatten belastar hela mängden förorenat vatten och slam som förts in till deponin.

Om motsvarande avfallsslag i stället förs in till en anläggning som är belägen utanför en skattepliktig avfallsanläggning, uppstår inga skattekonsekvenser. Vad som i dessa fall kommer att beskattas är endast den avvattnade fasta fasen, om den efter avvattning förs till en avfallsanläggning och deponeras där.

Syftet med avvattning och rening av förorenat vatten och slam är att styra mot bra omhändertagande av detta avfall. Detta syfte motsvarar i princip vad som gäller de behandlingsmetoder som omfattas av skattefrihet enligt lagen om skatt på avfall. Grunderna för prövning, tillstånd och tillsyn i miljölagstiftningen skiljer sig inte åt beroende på om anläggningen är placerad inom eller utanför en avfallsanläggning. Anläggningarna fyller oavsett placering samma funktion.

Ur miljöskyddssynpunkt finns, som Naturvårdsverket anført, inga motiv som bör medföra att avfallsskatt tas ut på det förorenade vatten och slam som förs in till anläggningar vid deponier, medan endast den avvattnade delen av detta avfall som deponeras beskattas om åtgärderna har skett vid en fristående anläggning. Härtill kommer att det ofta, inte minst av miljöskyddsskäl, är lämpligare att lokalisera dessa verksamheter i anslutning till en befintlig deponi i stället för att ta ett nytt område i anspråk.

Sammanfattningsvis bör rening av flytande avfall och avvattning undantas från beskattning. En förutsättning för undantaget måste dock vara att det på anläggningen är ordnat så att det rena eller avskilda vattnet inte deponeras inom anläggningen. Det finns olika tekniska lösningar varigenom detta kan åstadkommas och regeringen finner, i likhet med vad flera remissinstanser uttalat, inte skäl att göra någon närmare reglering i lagtexten. Ett exempel som kan nämnas är att det för skattefrihet torde räcka med att avvattningsanläggningen är utformad så att det avskilda vattnet leds direkt till det kommunala avloppsnätet eller recipient. Andra lösningar kan vara att hanteringen också innefattar mellanliggande reningssteg eller utjämningsdammar.

Skattebefrielsen bör således därför utformas som ett undantag för avfall som är avsedda att behandlas på tidigare angivet sätt, dvs. att det rena eller avskilda vattnet inte deponeras inom anläggningen. Skatt bör dock betalas för rester som uppstår efter genomförd avvattning eller rening, i likhet med vad som gäller för rester efter t.ex. kompostering.

6.5 Ikraftträdande

Regeringens förslag: Lagändringarna skall träda i kraft den 1 januari 2001. Ändringarna bör dock tillämpas retroaktivt från och med den 1 januari 2000.

Promemorians förslag: Stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker eller lämnar förslaget utan erinran.

Skälen för regeringens förslag: De nu föreslagna lagändringarna bör träda i kraft så snart som möjligt, vilket bedöms vara den 1 januari 2001. Ändringarna bör dock tillämpas retroaktivt från och med den 1 januari 2000, dvs. den dag då lagen om skatt på avfall trädde i kraft. Slam som redan förts till vassbäddar och andra nu aktuella åtgärder som vidtagits före den 1 januari 2001, bör således också omfattas av skattebefrielsen.

7 Differentiering av vägavgiften

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner protokollet om ändring av samarbetsavtalet om uttag av en avgift för tunga fordon som använder vissa vägar. Vägavgiften differentieras efter vilka krav på utsläpp av föroreningar som ett fordonets motor uppfyller.

Bakgrunden till regeringens förslag: Den 1 januari 1998 trädde lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon i kraft. I enlighet med denna lag tas vägavgift ut för motorfordon eller ledade motorfordonskombinationer med en totalvikt av minst 12 000 kg om fordonet uteslutande är avsett för godstransport på väg.

Införandet av vägavgifter för tunga fordon är en följd av att Sverige numera deltar i det gemensamma vägavgiftssystem som Belgien, Danmark, Luxemburg, Nederländerna och Tyskland tidigare infört. Bakgrunden till detta samarbete är det arbete som bedrivits inom EU med att skapa likvärdiga konkurrensvillkor mellan medlemsstaterna beträffande tunga lastbilstransporter.

Vägavgiftssystemet har utformats i enlighet med rådets direktiv 93/89/EEG av den 25 oktober 1993 om medlemsstaters tillämpning av skatter på vissa fordon som används för godstransporter på väg och tullar och avgifter för användning av vissa infrastrukturer (EGT nr. L 279, 12.11.1993 s. 32, Celex 31993L0089). Europeiska gemenskapernas domstol har emellertid upphävt direktivet eftersom Europaparlamentet inte hade konsulterats beträffande direktivets slutliga innehåll. Domstolen uttalade dock att direktivet skulle gälla i sak till dess att direktivet ersatts med ett nytt direktiv. Den 17 juni 1999 trädde ett nytt direktiv i kraft, Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG. Detta direktiv ersätter det tidigare direktivet men ändrar inte de grundläggande förutsättningarna för att ta ut en vägavgift.

Den närmare utformningen av det gemensamma vägavgiftssystemet regleras i det i Bryssel den 9 februari 1994 underskrivna samarbetsavtalet om uttag av en avgift för tunga fordon som använder vissa vägar. Sverige anslöt sig till de fem staternas överenskommelse genom ett tilläggsavtal (SÖ 1997:50) som undertecknades i september 1997. Avtalet har nyligen ändrats genom det i Bryssel den 22 mars 2000 underskrivna protokollet om ändring av avtalet för att tillämpa direktiv 1999/62/EG.

Vägavgiften för motorfordon eller ledad motorfordonskombination med högst tre axlar uppgår till 6 556 kronor per år, 655 kronor per månad, 174 kronor per vecka och 52 kronor per dag. För motorfordon eller ledad motorfordonskombination med fyra eller flera axlar tas vägavgiften ut med 10 928 kronor per år, 1 092 kronor per månad, 288 kronor per vecka och 52 kronor per dag (SFS 1999:1067). Avgift för inlösen av årsbevis tas ut med 218 kr.

Enligt artikel 7.h i det tidigare gällande direktivet 93/89/EEG fick vägavgiften bestämmas till högst 1 250 ecu per år. Enligt artikel 7.7 i det nya direktivet, 1999/62/EG, får de medlemsstater som infört vägavgifter

bestämma dessa för samtliga fordonskategorier till en nivå som inte överstiger de maximiskattesatser som fastställts i bilaga II till direktivet. I bilaga II anges olika maximibelopp beroende på ett fordon axelantal och utsläppsnivå av föroreningar. För fordon som inte uppfyller de av Europeiska gemenskapen fastställda utsläppskraven i direktiv 88/77/EEG av den 3 december 1987 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gasformiga föroreningar från dieselmotorer som används i fordon (EGT L 36, 9.2.1988, s. 33, Celex 31988L0077), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/96/EG (EGT L 44, 16.2.2000, s. 1, Celex 31999L0096) uppgår maximibeloppen till 960 euro per år för fordon med högst tre axlar och till 1 550 euro per år för fordon med minst fyra axlar. För fordon med de egenskaper som anges i rad A i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG får vägavgiften högst uppgå till 850 euro per år för fordon med högst tre axlar och till 1 400 euro per år för fordon med minst fyra axlar. Fordon med de egenskaper som anges i rad B i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG eller fordon som uppfyller i direktivet högre ställda krav får vägavgiften uppgå till högst 750 euro per år för fordon med högst tre axlar och till 1 250 per år för fordon med minst fyra axlar. I bilaga II till direktiv 1999/62/EG anges att högsta avgiftssats per månad och vecka skall stå i proportion till den tid infrastrukturen används och att vägavgiften per dag är 8 euro för samtliga fordonskategorier.

I direktiv 88/77/EEG fastställs gränsvärden för utsläpp av kolmonoxid, oförbrända kolväten och kväveoxider från dieselmotorer som används i motorfordon, på grundval av provmetod som är inriktad på de berörda fordonens körförhållanden i Europa. Direktivet ändrades genom direktiv 91/542/EEG (EGT L 295, 25.10.1991, s. 1, Celex 31991L0542) i två steg. Det första steget sammanföll med tidpunkten för införandet av de nya europeiska utsläppsnormerna för personbilar. Genom det andra steget fastställdes långsiktiga riktlinjer för den europeiska bilindustrin i form av gränsvärden som byggde på det förväntade resultatet av teknologi som befann sig på utvecklingsstadiet samtidigt som industrin gavs tillräcklig tid för att färdigutveckla sådan teknologi. När det gäller små dieselmotorer krävdes genom direktiv 96/1/EG (EGT L 40, 17.2.1996, s. 1, Celex 31996L0001) att det gränsvärde för partikelutsläpp som fastställs i direktiv 91/542/EEG i stället skulle införas från och med 1999. I direktiv 1999/96/EG (EGT L 44, 16.2.2000, s. 1, Celex 31999L0096) har kraven för dieselmotortekniken skärpts ytterligare för att ta hänsyn till de senaste vetenskapliga framstegen för att bekämpa luft föroreningar som orsakas av motorfordon.

Regeringen har i en gemensam förklaring, som antogs vid Europeiska unionens 2142 rådsmöte den 30 november och 1 december 1998, tillsammans med regeringarna i Belgien, Danmark, Luxemburg, Nederländerna och Tyskland, uttryckt avsikten att anpassa de gemensamma vägavgifterna till de maximiskattesatser som fastställs i artikel 7.7 och bilaga II till direktiv 1999/62/EG.

De i vägavgiftssamarbetet deltagande länderna har förberett den närmare regleringen av ett införande av de nya vägavgifterna. I det den 22

mars av regeringen undertecknade protokollet om ändring av det i Bryssel den 9 februari 1994 underskrivna samarbetsavtalet om uttag av en avgift för tunga fordon som använder vissa vägar för att tillämpa Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni om avgifter på tunga godsfordon för användning av vissa infrastrukturer, anges vad vägavgiften skall uppgå till per år, månad, vecka och dag samt storleken av den administrativa avgift som tas ut vid prövning av begäran om återbetalning av vägavgift, se *bilaga 6*.

Skälen för regeringens förslag: Regeringen arbetar inom EU för att anpassa trafikbeskattningen till de kostnader som den tunga godstrafiken ger upphov till i fråga om bl.a. miljöförstöring. En differentiering av vägavgiften efter vilka krav på utsläpp av föroreningar som ett fordons motor uppfyller skall ses som ett led i detta arbetet. Mot denna bakgrund har därför regeringen i den ovan nämnda gemensamma regeringsförklaringen förbundit sig att differentiera vägavgiften i enlighet med direktiv 1999/62/EG. En sådan ändring av uttaget av vägavgift förutsätter en ändring av det avtal som ligger till grund för vägavgiftssamarbetet. Med hänsyn härtill föreslår regeringen att riksdagen godkänner det tidigare nämnda protokollet om ändring av samarbetsavtalet om uttag av en avgift för tunga fordon.

I enlighet med direktiv 1999/62/EG och protokollet om ändring av samarbetsavtalet skall vägavgiften differentieras utifrån vilka krav på utsläpp av föroreningar från ett fordons motor som uppfylls. Detta innebär att fordon som inte når upp till de av Europeiska gemenskapen fastställda kraven i direktiv 88/77/EEG betalar en högre vägavgift än de fordon med utsläppsegenskaper som anges i direktiv 1999/62/EG. För de fordon som uppfyller de i direktivet fastställda kraven utgår vägavgift med olika belopp beroende på vilka krav de uppfyller. Avgiftssatserna skall uppgå till de belopp som anges i protokollet om ändring av samarbetsavtalet om uttag av en avgift för tunga fordon. Ändringen av avgiftssatserna skall gälla från och med ikraftträdandet och utan hänsyn till om vägavgiften beslutats före denna tidpunkt.

För att rätt vägavgift skall debiteras krävs att det är möjligt att finna information om vilka utsläppskrav ett fordons motor uppfyller. För det fall det inte är möjligt att identifiera de egenskaper som anges i direktiv 88/77/EEG är det möjligt att utgå från datum för ibrukttagandet av ett fordon. En del fordonsmotorer är dock bättre än vad som kan presumeras. För det fall en presumtion används är det således nödvändigt att ge fordonsägaren möjlighet att med dokument styrka att fordonets motor uppfyller bättre utsläppskrav än vad som framgår av datumet för ibrukttagande.

I direktivet stadgas att de nya vägavgiftssatserna skall träda i kraft den 1 juli 2000. Det har dock visat sig vara svårt med ett ikraftträdande av de nya avgiftssatserna vid denna tidpunkt eftersom direktivet blev försenat och därmed också möjligheterna för de i vägavgiftssamarbetet deltagande länderna att samtidigt införa avgiftssatserna. För att samtidigt kunna införa de nya avgiftssatserna har de i samarbetet deltagande länderna i samråd med Europeiska gemenskapernas kommission bestämt att dessa skall träda i kraft först den 1 januari 2001.

Regeringen fastställer före november månads utgång omräknade vägavgiftsbelopp som skall tas ut under påföljande kalenderår. Omräkningen sker enligt den kurs i svenska kronor av ecu som gällde första vardagen i oktober året innan. För att inte behöva räkna om avgiftssatserna alldeles innan de börjar gälla föreslås att de bestäms till belopp som är i överensstämmelse med de omräknade vägavgiftsbeloppen. Detta föreslås även gälla för de administrativa avgifter som tas ut vid återbetalning av vägavgift.

I detta sammanhang föreslås även, vilket framgår av protokollet om ändring av samarbetsavtalet om uttag av en avgift för tunga fordon, att valutabeteckningen ecu skall bytas ut mot euro.

8 Skatteregler för veteranfordon

Regeringens förslag: Befrielse från fordonsskatt för lastbilar som är av en årsmodell som är 30 år eller äldre avskaffas. Lastbilar befrias i stället från fordonsskatt om de inte är vägavgiftspliktiga och från vägavgift om de är av en årsmodell som är 30 år eller äldre, under förutsättning att de inte används i yrkesmässig trafik.

Utredningens förslag: Gällande befrielse från fordonsskatt bör avskaffas beträffande veteranlastbilar eftersom den med nuvarande generella utformning inte är förenlig med EG:s direktiv. Veteranlastbilar bör i stället befrias från både fordonsskatt och vägavgift under förutsättning att de används av fysiska eller juridiska personer vars huvudsakliga sysselsättning inte är godstransporter samt att de endast tillfälligt körs på allmänna vägar. Vägverket skall utfärda bevis om att en lastbil är ett veteranfordon om fordonet uppfyller kravet på årsmodell samt om fordonsägaren intygar att fordonet inte kommer att användas av fysiska eller juridiska personer vars huvudsakliga sysselsättning inte är godstransporter. För det fall lastbilens användningssätt ändras, skall detta anmälas till Vägverket.

Remissinstanserna: De remissinstanser som har svarat tillstyrker att lastbilar som är av en årsmodell som är 30 år eller äldre, s.k. veteranlastbilar, befrias från vägavgift om fordonet inte används för kommersiella godstransporter. *Bilindustriföreningen, Motorhistoriska Riksförbundet, Riksskatteverket, Svenska Vägföreningen* och *Svenska Åkeriförbundet* opponerar sig mot att åkeriägare fräntas möjligheten att utan fordonsskatt och vägavgift köra veteranlastbilar på allmän väg. *Vägverket* ogillar utredningens förslag om anmälningsförfarande för ändrat användningssätt för veteranlastbilar, eftersom reglerna är mycket resurskrävande att administrera. Verket föreslår istället att befrielsen från såväl fordonsskatt som vägavgift blir grundregel för lastbilar äldre än trettio år i de fall de inte används i yrkesmässig trafik. Vad gäller de lastbilar som används i någon form av näringsverksamhet är det angeläget att dessa konkurrerar under neutrala förhållanden och således inte

befrias från fordonsskatt och vägavgift. Om skatte- och avgiftsbefrielse skall gälla endast de fordon som ägs eller används av någon som inte har godstransporter som huvudsysselsättning uppstår en okontrollerbar och ohållbar situation. Vägverket kan inte se att det finns något hinder för att personer vars huvudsysselsättning är godstransporter äger en skatte- och avgiftsbefriad veteranlastbil. Konsekvenserna av utredningens förslag blir dessutom att polisen vid kontroll måste ta reda på vad chauffören till en veteranlastbil har för yrke. *Väg- och transportforskningsinstitutet* och *Institutet för transportforskning* ifrågasätter hur kontroll av användandet kan ske. Hypotetiskt kan ett åkeri köpa in veteranlastbilar och låta personer som inte har godstransporter som huvudsysselsättning framföra dem, givetvis på tillfällig bas. Vad som är tillfällig körning på allmänna vägar blir också en fråga för bedömningar och kan dessutom bli svårt att kontrollera.

Bakgrunden till regeringens förslag: Enligt 9 § fordonsskattelagen är motorcyklar, personbilar, lastbilar och bussar som enligt bilregistret är av en årsmodell som är 30 år och äldre inte skattepliktiga. Det finns inget ytterligare krav på t.ex. fordonets skick eller användningssätt.

Enligt artikel 6.2.b i det tidigare nämnda direktivet 1999/62/EG är det endast möjligt att tillämpa nedsatta skattesatser eller helt undanta de fordon som omfattas av direktivet från fordonsskatt om transportverksamheten som utförs av dessa fordon inte orsakar snedvridning av konkurrensen. Såvitt avser motorfordon eller ledade motorfordonskombinationer med en totalvikt av minst 12 000 kilogram måste således den nuvarande fordonsskattebefrielsen prövas mot direktivet.

Något undantag från vägavgift för fordon som är av årsmodell som är 30 år eller äldre finns inte i direktivet. Enligt artikel 4.2 i det samarbetsavtal som ingåtts mellan länderna i vägavgiftssamarbetet är det tillåtet att avgiftsbefria fordon uppräknade i direktivets artikel 6.2.b. Enligt artikel 4.3 är en förutsättning att övriga samarbetsländer och Europeiska gemenskapernas kommission upplyses om detta.

För veteranlastbilarna har vägavgiftssystemet inneburit särskilda problem. När en vägavgiftspliktig lastbil tas i trafik skall avgift betalas för ett år från och med den dag lastbilen ställs på. Vid avställning återbetalas ett belopp motsvarande det antal hela månader som återstår av avgiftsperioden, efter avdrag för administrationsavgift. I praktiken medför alltså vägavgiften att avställning och påställning av en lastbil fördyras. För veteranlastbilar som är vägavgiftspliktiga har det uppkommit en mer betydande kostnadsökning än för andra avgiftspliktiga lastbilar eftersom veteranlastbilarna inte kan kompenseras genom sänkt fordonsskatt. Om en veteranlastbil används i liten utsträckning kan fordonsägaren undvika vägavgift under större delen av året. För att få ta lastbilen i trafik krävs dock inbetalning av vägavgift för ett helt år även om ägaren endast avser att använda lastbilen en kortare tid. En del av den inbetalda vägavgiften återbetalas visserligen när lastbilen åter tas ur trafik men om det är fråga om en enda dags användning blir lastbilsägarens kostnad för detta lika stor som om det hade gällt en hel månad. För en vägavgiftspliktig lastbil i den högre avgiftsklassen utgör denna "endagskostnad" ungefär 1 000

kronor inklusive administrationsavgiften. Ägare av vägavgiftspliktiga veteranlastbilar har invänt mot denna effekt av vägavgiftssystemet.

Bilregistrets uppgifter om antalet veteranlastbilar är sannolikt större än det verkliga antalet. Orsaken härtill utgörs av äldre fordon som tas ur bruk utan att skrotas. Vägverkets bilregister har enligt bilregisterkungörelsen möjlighet att på eget initiativ avregistrera fordon som uppenbart inte finns i behåll, så kallad administrativ skrotning. Detta får ske om fordonsägaren under tre år i följd inte kunnat anträffas för uttagande av skatt eller beträffande fordon som varit avställda i mer än tre år och sannolikt inte finns i behåll. År 1988 genomfördes en större rensning av registret vilket berörde drygt 200 000 fordon. Sedan år 1990 skall administrativ skrotning ha skett av totalt ca 45 000 fordon. Det är oundvikligt att registrets uppgift om antalet fordon av en äldre årsmodell "släpar efter" i den meningen att det vid en given tidpunkt finns färre äldre fordon än vad som framgår av registerinnehållet. Skillnaden mellan registrets uppgifter i detta avseende och de verkliga förhållandena låter sig inte beräknas. Omfattningen av hittills genomförda administrativa skrotningar tyder dock på att det är en betydande skillnad.

För lastbilar utan draganordning krävs minst 12 tons totalvikt för att vägavgiftsplikt skall uppkomma. Antalet veteranlastbilar med minst 12 tons totalvikt uppgick per den 3 januari 1998 till knappt 3 000. Härav var nästan 2 400 fordon avställda och 2 000 av dessa hade varit avställda mer än sex månader. Därmed fanns endast 600 veteranlastbilar med minst 12 tons totalvikt i trafik. Vägavgiftsplikt kan även föreligga för lastbilar med minst sju tons totalvikt om lastbilen är utrustad med draganordning. Det fanns drygt 1 000 sådana fordon per den 3 januari 1998. Härav var endast drygt 300 fordon i trafik. Vid den aktuella tidpunkten fanns alltså sammanlagt ca 900 veteranlastbilar i trafik med sådan totalvikt som skulle medföra att de är vägavgiftspliktiga. Antalet vägavgiftspliktiga veteranlastbilar är i själva verket ännu mindre än 900 eftersom lastbilar med vissa karosserikoder har undantagits från avgiftsplikt. Det gäller fordon som är inredda för annat än godstransporter. Dessutom är en del lastbilar undantagna från avgiftsplikt på grund av deras användningssätt, t.ex. att de används för väghållning. Sedan vägavgift började tas ut den 1 februari 1998 kan vissa ägare av lastbilar med totalvikt mellan 7 och 12 ton ha valt att demontera eventuell draganordning för att på så sätt undgå väg-avgiftsplikt. Uppgifter om i vilken mån detta skett är inte tillgängliga. Bilregistret har undersökt antalet yrkestrafiktillstånd vid ungefär samma tidpunkt som när vägavgifter började tas ut. Härvid framkom att det endast fanns 154 innehavare av sådana tillstånd bland ägarna eller brukarna av vägavgiftspliktiga veteranlastbilar av årsmodell 1969 och tidigare. Av dessa fordon var 120 stycken avställda. Därmed fanns det endast 34 personer med yrkestrafiktillstånd som var ägare eller brukare av en påställd, vägavgiftspliktig veteranlastbil.

Skälen för regeringens förslag: Den svenska fordonsskattebefrielsen för alla lastbilar som är av en årsmodell som är 30 år eller äldre är för generellt utformad för att vara förenlig med direktivets bestämmelse. Den generella fordonsskattebefrielsen bör därför inskränkas beträffande sådana lastbilar som faller inom tillämpningsområdet för direktiv

1999/62/EG, dvs. dels lastbilar med totalvikt om minst 12 ton och dels lastbilar med draganordning och totalvikt om minst 7 ton. Regeringen har inte för avsikt att avveckla befrielsen från fordonsskatt för övriga veteranfordon.

De förändringar som föreslås är endast sådana som är nödvändiga med hänsyn till EG-rätten. Befrielsen från fordonsskatt bör därför inskränkas så att ifrågavarande fordon blir fordonsskattepliktiga i de fall då de är vägavgiftspliktiga. För en lastbil som är 30 år eller äldre kvarstår således nuvarande skattebefrielse oförändrad om lastbilens totalvikt understiger 7 ton eller om lastbilens totalvikt understiger 12 ton och den saknar drag-anordning.

Även när det gäller vägavgiftssystemet finns skäl att överväga en avgiftsbefrielse för veteranlastbilar. Direktiv 1999/62/EG tillåter dock inte en så generellt utformad bestämmelse som att alla veteranlastbilar skulle undantas från vägavgiftsplikt på samma sätt som för närvarande gäller beträffande fordonsskatteplikten.

Syftet med det europeiska vägavgiftssystemet är att skapa likvärdiga konkurrensvillkor mellan avtalsstaterna beträffande tunga lastbilstransporter. Med hänsyn härtill kan det inte anses ändamålsenligt att ta ut vägavgift för veteranlastbilar som inte används för godstransporterna. Det finns inte skäl för att göra en annan bedömning av vad som är veteranlastbil än den som gjorts i fordonsskattehänseende. Undantaget från avgiftsplikt bör därför begränsas till lastbilar som är av en årsmodell som är 30 år eller äldre. Vidare bör en förutsättning vara att en sådan lastbil inte används i yrkesmässig trafik. Med yrkesmässig trafik i vägavgiftshänseende bör förstås sådan yrkesmässig trafik som avses i 1 § yrkestrafiklagen (1998:490). Med en sådan utformning av en befrielse från vägavgift får det anses uteslutet att dessa lastbilar skulle orsaka någon snedvridning av konkurrensen.

För att administrera samarbetet mellan de länder som deltar i vägavgiftssamarbetet har det tillsatts en samarbetskommitté. I denna kommitté ingår representanter från respektive länder samt en representant från Europeiska gemenskapernas kommission. I kommittén tas bl.a. upp frågor om tolkning av direktivet. Sverige har tagit upp frågan om befrielse från vägavgift för veteranlastbilar. Varken de länder som deltar i vägavgiftssamarbetet eller Europeiska gemenskapernas kommission har något att invända mot den föreslagna befrielsen, under förutsättning att fordon som används i yrkesmässig trafik inte omfattas.

För lastbilar som inte uppfyller de angivna kraven, gäller således som huvudregel att de är avgiftspliktiga enligt vägavgiftslagen. Om en 30-årig lastbil sålunda är vägavgiftspliktig är den också fordonsskattepliktig. Om befrielse från vägavgift kan medges så bör också motsvarande befrielse från fordonsskatt medges.

9 Bilskrotningslagen

Regeringens förslag: Hänvisningen till försäljningsskattelagen i 11 § bilskrotningslagen tas bort. I huvudsak skall de bestämmelser i försäljningsskattelagen som tillämpas i fråga om skrotningsavgiften föras in i bilskrotningslagen. Möjligheten till kompensation för skrotningsavgift för flyttsaksfordon skall emellertid upphöra. För diplomatfordon skall dock möjligheten till kompensation kvarstå. För dessa fordon inträder dock avgiftsskyldighet när fordonet förvärvas av annan än sådan person eller organisation som erhåller kompensation.

Riksskatteverkets och Naturvårdsverkets förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Två remissinstanser; Kammarrätten i Sundsvall och Riksskatteverket anser att konsekvenserna av att slopa möjligheten till kompensation för skrotningsavgiften inte är fullständigt belysta.

Skäl för regeringens förslag: Regeringen har i budgetpropositionen för år 2001 föreslagit att lagen om försäljningsskatt på motorfordon skall upphävas. Av bilskrotningslagen framgår att bestämmelserna i försäljningsskattelagen, med undantag av 8 och 15 §§, även tillämpas i fråga om skrotningsavgift. Avskaffandet av försäljningsskatten är inte avsett att påverka tillämpningen av skrotningsavgiften. Det är således nödvändigt att ersätta bestämmelserna i försäljningsskattelagen.

Skattskyldiga för försäljningsskatt är yrkesmässiga tillverkare och registrerade importörer samt ägare av skattepliktiga fordon som inte yrkesmässigt tillverkats i landet, inte importerats av registrerad importör eller fordon som genom ändring blivit skattepliktigt. Motsvarande bestämmelser gäller för avgiftsskyldighet beträffande skrotningsavgift.

Försäljningsskattelagen reglerar också avgiftsplikten. Avgiftsplikten inträder när fordonet för första gången förs in i bilregistret eller, om fordonet samtidigt avställs, då avställningen upphör. För ett icke skattepliktigt fordon som ändras till skattepliktigt fordon inträder skattskyldighet när fordonet tas upp i bilregistret som skattepliktigt, eller om det samtidigt avställs, då avställningen upphör.

Skrotningsavgift beslutas enligt försäljningsskattelagen genom automatisk databehandling på grundval av uppgifter i bilregistret. Avgiftsskyldig tillverkare och importör ska betala avgiften senast en månad efter utgången av den månad avgiftsskyldigheten inträder. Annan avgiftsskyldig ska betala avgiften senast tre veckor efter avgiftspliktens inträde.

Den avgiftsskyldige kan enligt försäljningsskattelagen efter ansökan återfå skrotningsavgift för fordon som vid försäljning till yrkesmässig försäljare av motorfordon åsamkat den avgiftsskyldige förlust på grund av bristande betalning av köparen.

Även kompensation för betald skrotningsavgift och befrielse från skyldigheten att betala skrotningsavgift regleras i försäljningsskattelagen. Kompensation kan efter ansökan erhållas för fordon som förvärvats av bl.a. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller vissa med-

lemmar av den diplomatiska kåren. Kompensation ska återbetalas om fordonet inom två år från förvärvet säljs till någon som inte omfattas av reglerna för kompensation. Befrielse från skyldigheten att betala skrotningsavgift kan medges för fordon som ägs av någon som flyttar in till Sverige.

De handlingsalternativ som ligger närmast till hands för att reglera de uppräknade förfarandena är antingen att föra in försäljningsskattelagens bestämmelser i bilskrotningslagen eller att bilskrotningslagen hänvisar till fordonsskattelagen i dessa avseenden. En hänvisning till fordonsskattelagen får dock anses som olämplig eftersom detta skulle kunna innebära förändringar av den administrativa hanteringen av skrotningsavgiften. Det får därför anses lämpligare att de regler i försäljningsskattelagen som tillämpas i fråga om skrotningsavgift förs in i bilskrotningslagen.

I samband med att bilskrotningsavgiften infördes 1975 ansåg regeringen (prop. 1975:32) att avgiften skulle tas ut som ett engångsbelopp i samband med uppbörderna av den dåvarande omsättningsskatten. Omsättningsskatten omvandlades under 1978 till en försäljningsskatt på motorfordon. Anledningen till detta var att regeringen eftersträvade ett administrativt lätthanterligt system. Detta innebar dock att ett antal bestämmelser avsedda för försäljningsskatt på motorfordon per automatik blev tillämpliga även på bilskrotningsavgiften. Exempel på sådana bestämmelser är möjligheten till befrielse från skrotningsavgift för diplomatbilar, dvs. bilar som ägs av utländska beskickningar eller dess personal, och flyttsaksfordon, dvs. fordon som svenskar bosatta i utlandet tagit med sig tillbaka till Sverige vid återflytt. När systemet infördes fanns inga sakskäl till att dessa möjligheter till befrielse från skrotningsavgift skulle gälla. Det finns däremot miljöskäl som talar för att alla bilar som registreras i Sverige skall omfattas av skrotningsavgiften. Skälet till detta är att alla bilar så småningom, oavsett ägare, kommer att skrotas. Bilar som initialt ägs av utländska beskickningar eller dess personal säljs sannolikt vidare på den svenska marknaden, varvid de senare skrotas i Sverige. Detsamma gäller för flyttsaksfordon. Regeringen finner det angeläget att bilar som förs in på den svenska marknaden omfattas av det ekonomiska incitamentet till att lämna in bilen för skrotning. Det får dock accepteras att möjligheten till kompensation för diplomatfordon kvarstår. Regeringen anser mot denna bakgrund att nuvarande bestämmelser om möjlighet till kompensation för skrotningsavgiften skall avskaffas fränsett vad gäller diplomatfordon.

10 Offentlig-finansiella effekter

Som redogjorts för i budgetpropositionen för 2001 beräknas förslaget om höjda fribelopp vid förmögenhetsbeskattningen ge en budgetförsvagning i periodiserade termer på 2,7 miljarder kronor år 2001.

Till grund för regeringens beräkning av avfallsskattelagens offentlig-finansiella effekter låg Deponiskatteutredningens betänkande (SOU

1996:139) Skatt på avfall. I utredningen redovisas beräkningar på olika avfallsmängder utifrån grova kategorier. En uppdelning finns efter total avfallsmängd, avfall som behandlas och avfall som deponeras. Mängderna deponerat avfall bygger på statistik från avfallsanläggningar av hur mycket avfall som läggs på deponin. Det är en rimlig bedömning att denna mängd avser den faktiska mängd som läggs på deponin, dvs. för t.ex. avvattning ”innanför grindarna” på avfallsanläggningen är det avfallets vikt efter avvattning som legat till grund för utredningens beräkningar. Detta innebär att för t.ex. avvattning och rening av flytande avfall, har de skattebelopp i storleksordningen 31 miljoner kr, som skulle motsvara införd mängd vatten (125 000 ton), aldrig räknats in i de mängder som legat till grund för beräkningen av de statsfinansiella effekterna. Även beträffande avfall i vassbäddar och vattenverksslam kan det antas att dessa avfallsmängder inte ingått i underlaget för vad som skulle beskattas.

För de metoder som nu föreslås undantas från avfallsskatteplikt kan dessutom generellt sägas att de antingen inte alls skulle genomföras om de beskattas eller att de, genom att verksamheten bedrivs utanför en skattepliktig anläggning eller att verksamheten på olika sätt bryts ut från annan verksamhet, ändå inte skulle bli föremål för beskattning. Några statsfinansiella effekter bedöms därför inte uppkomma av förslagen.

De beräkningar som gjorts av Finansdepartementet visar att en differentiering av vägavgiften utifrån vilka krav på utsläpp av föroreningar som ett fordon motor uppfyller ger ökade skatteintäkter med cirka 65 miljoner kronor per år. En sådan differentiering kan innebära en viss ökning av ärendemängden hos länsrätten avseende bedömningar om vilka krav på utsläpp av föroreningar som ett fordon motor uppfyller. Det går dock inte att nu närmare bedöma i vilken utsträckning arbetsbördan kommer att öka för länsrätten.

Några offentlig-finansiella effekter av övriga förslag kan inte förutses.

11 Författningskommentar

11.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt

19 §

Tredje stycket innehåller bestämmelser om fribelloppens storlek. Ändringen innebär att fribelloppet höjs från 900 000 kronor till 1 000 000 kronor för fysisk person, dödsbo, familjestiftelse samt i de fall då sambeskattnings skall ske av en ensamstående förälder och dennes hemmavarande barn under 18 år. I de fall sambeskattnings skall ske av makar eller sambor, höjs fribelloppet till 1 500 000 kr. Samma sak gäller när sambeskattnings skall ske av föräldrar, som i egenskap av makar eller sambor skall sambeskattas, och deras hemmavarande barn under 18 år.

21 §

I paragrafens *första stycke* regleras i vilka fall sambeskattning skall ske. Införandet av ett högre, särskilt fribelopp för sambeskattade par medför att det är nödvändigt att skilja på olika situationer för sambeskattning av föräldrar och deras hemmavarande barn. I den ändrade *punkten 3* regleras det fall då sambeskattning skall ske av sambeskattade par och deras hemmavarande barn. I det fallet är fribeloppet 1 500 000 kr. I den nya *punkten 4* regleras det fall då sambeskattning skall ske av en ensamstående föräldrar och dennes hemmavarande barn. Fribeloppet är då 1 000 000 kronor.

11.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter

Ändringarna i 2 kap. 4 och 8 §§ är följdändringar med anledning av de höjda fribeloppen i förmögenhetsbeskattningen.

11.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

9 §

Ändringen innebär att skattskyldig är den som enligt 5 kap. 11 § förslaget till ny tulllag i prop. 1999/2000:126 är skyldig att betala skatt med anledning av import. Med import enligt förevarande lag förstås även varor som förs in från ett område som ligger inom EG:s tullområde men utanför EG:s skatteområde (se 1 §). Punkten 6 omfattar alltså dels sådan import som avses i 5 kap. 11 § första stycket nya tullagen, dels sådan införsel som avses i andra stycket nyss nämnda paragraf.

I 5 kap. 11 § första stycket nya tullagen föreskrivs att gäldenären, eller den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd, är skyldig att betala annan skatt än tull som skall tas ut vid import. Vad som förstås med gäldenär framgår av artikel 4.12 i tullkodexen. Enligt nämnda artikel är en gäldenär varje person som har betalningsansvar för en tullskuld. Bestämmelserna om tullskuld finns i artiklarna 201-216 i tullkodexen. Vid tillämpningen av förevarande paragraf saknar dock bestämmelserna om uppkomst av tullskuld vid export betydelse.

I fall tobaksvaror från tredje land övergår till fri omsättning, uppkommer en tullskuld och gäldenär är deklaranter (se artikel 201 i tullkodexen). Eftersom deklaranter är den som importerar varan innebär ändringen ingen skillnad mot vad som gäller i dag.

Vid olaglig införsel och olagligt undandragande från tullövervakning av tobaksvaror uppkommer en tullskuld. Med att varor olagligt undandras tullövervakning avses bl.a. att varor förs ut från ett tullager utan att hänföras till något nytt tullförfarande eller att varor som transiteras försvinner på vägen. Gäldenär i dessa fall är den som olagligen förde in varan eller olagligen undandrog varan från tullövervakning. Här är dock även den som medverkat till införseln eller undandragandet och den som

efter införseln eller undandragandet tagit befattning med varorna gäldenär, under förutsättning att denne var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att införseln eller undandragandet var olagliga. Den som olagligen för in eller undandrar en tobaksvara har importerat varan och omfattas därför av nuvarande lydelse av paragrafen. Det torde i vissa fall även kunna gälla den som medverkat till införseln eller undandragandet. Nuvarande lydelse kan dock inte anses omfatta den som efter en olaglig införsel eller olagligt undandragande tagit befattning med varan. I sist nämnda avseende utgör alltså ändringen en utvidgning av skattskyldighetsbegreppet för import.

En tullskuld kan även uppkomma i fall tobaksvaror används eller förbrukas i en frizon eller ett frilager under andra förutsättningar än dem som fastställs i gällande lagstiftning. Gäldenär i sådana fall är den som förbrukade eller använde varorna och varje annan person som deltog i denna förbrukning eller användning och som var medveten om att varorna förbrukades eller användes i strid med gällande lagstiftning. Den som förbrukar eller använder en tobaksvara i nu aktuella fall kan knappast anses ha importerat varan och även beträffande dessa fall innebär alltså ändringen att skattskyldighetsbegreppet för import utvidgas.

Enligt tullkodexen gäller att om flera personer är gäldenärer i fråga om en och samma tullskuld skall de solidariskt ansvara för skulden (se artikel 213). Det innebär att flera personer kan bli solidariskt ansvariga för att betala skatt med anledning av import. Som exempel kan nämnas den som olagligen för in en vara och den som därefter tar befattning med varan.

I 5 kap. 11 § andra stycket nya tullagen regleras vem som skall betala annan skatt än tull vid införsel av varor från områden som ligger inom EG:s tullområde men utanför EG:s skatteområde. Genom den ändring som föreslås i nämnda bestämmelse kommer tullkodexens bestämmelser om vem som är gäldenär även att bli tillämpliga på varor som förs in från t.ex. Åland. Det innebär att kretsen möjliga skattskyldiga blir fler vid import från sådana områden. Det kommer t.ex. att blir möjligt att påföra den skatt som efter införseln tagit befattning med varor som förts in från Åland utan att skatt betalats. Detsamma gäller den som medverkat till att varor förts in från Åland utan att skatt betalats.

Upplagshavare och registrerade varumottagare skall enligt 19 § inte betala skatt vid import. För dessa aktörer är det händelser efter importen som utlöser beskattning. Upplagshavare och registrerade varumottagare är därför i princip inte skattskyldiga för import, vilket alltså framgår av 19 §. Det framstår dock som mer ändamålsenligt att reglera detta i förevarande paragraf. Orden ”utan att vara upplagshavare och registrerad varumottagare” har därför lagts till i första stycket 6.

19 §

Ändringen är föranledd av ändringen i 9 §. Den ändringen medför att det redan av 9 § framgår att upplagshavare och registrerade varumottagare inte skall betala skatt vid import av varor. Se kommentaren till nämnda paragraf.

20 §

Eftersom skattskyldighetens inträde vid import inte uttryckligen regleras i nya tullagen regleras frågan här. Enligt huvudregeln inträder skattskyldighet vid den tidpunkt som enligt tullagstiftningen medför skyldighet att betala tull. Med tullagstiftning förstås EG:s tullbestämmelser samt svenska tullförfattningar (se 1 kap. 5 § förslaget till ny tullag i prop. 1999/2000:126).

För att även fånga upp varor som inte är tullbelagda (se 5 kap. 11 § första stycket) och varor som förs in från områden som ligger inom EG:s tullområde men utanför EG:s skatteområde (se 5 kap. 11 § andra stycket nya tullagen) föreskrivs, att skattskyldigheten i dessa fall skall inträda vid den tidpunkt då skyldigheten att betala tull skulle ha inträtt om sådan skyldighet förelegat. Detta uppnås genom tillägget ”eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat vid sådan införsel som avses i 5 kap. 11 § första eller andra stycket tullagen”. Sista ledet i den nya lydelsen av punkten 8 skall alltså dels tillämpas när varor förs in från områden som ligger utanför EG:s tullområde men där varorna inte är tullbelagda (5 kap. 11 § första stycket nya tullagen), dels när varor förs in från områden som ligger inom EG:s tullområde men utanför EG:s skatteområde (5 kap. 11 § andra stycket nya tullagen).

Avgörande för när skattskyldigheten inträder är bestämmelserna om uppkomst av tullskuld i artiklarna 201–216 i tullkodexen. Om en importdeklaration lämnas inträder skattskyldigheten när deklarationen tas emot (artikel 201). Vid olovlig införsel eller olagligt undandragande från tull-övervakning inträder skattskyldigheten i det ögonblick då varorna olagligen införs eller undandras (artiklarna 202 och 203). När varor förbrukas eller används i en frizon eller frilager i strid med gällande lagstiftning inträder skattskyldigheten i det ögonblick då varorna används eller förbrukas första gången i strid med gällande lagstiftning (artikel 205). Se även kommentaren till 9 §.

38 §

När det gäller hänvisningen till tullagen se kommentaren till 9 §.

De som är registrerade enligt 39 § skall enligt 41 § inte betala skatt vid import. För dessa aktörer är det händelser efter importen som utlöser beskattning. De som är registrerade är därför i princip inte skattskyldiga för import, vilket alltså framgår av 41 §. Det framstår dock som mer ändamålsenligt att reglera detta i förevarande paragraf. Orden ”utan att vara registrerad enligt 39 §” har därför lagts till i punkten 3.

40 §

Ändringen är föranledd av ändringen i 38 §. Den ändringen medför att det redan av den paragrafen framgår att den som är registrerad enligt 39 § inte skall betala skatt vid import av varor. Se kommentaren till nämnda paragraf.

41 §

Se kommentaren till 20 §.

11.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

8 §

Se kommentaren till 9 § lagen om tobaksskatt.

18 §

Se kommentaren till 19 § lagen om tobaksskatt.

19 §

Se kommentaren till 20 § lagen om tobaksskatt.

11.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

4 kap.

1 och 12 §§

Se kommentaren till 9 § lagen om tobaksskatt. Notera dock att enligt den här lagen är registrerade varumottagare skattskyldiga för import.

5 kap.

2 §

Se kommentaren till 20 § lagen om tobaksskatt.

5 §

Se kommentaren till 19 § lagen om tobaksskatt.

11.6 Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)

1 kap.

2 och 5 §§

Ändringarna görs för att ordalydelsen i paragraferna skall stämma överens med vad som föreskrivs i punktskattelagarna. Genom ändringen i 5 kap. 11 § tullagen innebär de här föreslagna ändringarna dock även ändringar i materiellt hänseende, se kommentaren till 9 § lagen om tobaksskatt. Angående vad som i 1 kap. 5 § sägs om tidpunkten för när skyldigheten att betala tull inträder och vad som i samma paragraf avses med begreppet tullagstiftning, se kommentaren till 20 § lagen om tobaksskatt.

Här bör dock tilläggas att i likhet med vad som gäller enligt punktskattelagarna omfattar begreppet import i ML dels införsel av varor från områden som ligger utanför EG:s tullområde, dels införsel av varor från områden som ligger inom EG:s tullområde men utanför EG:s skatteområde (se 1 kap. 10 a § och 2 kap. 1 a §). Det innebär att begreppet import i ML omfattar både sådan införsel som avses i 5 kap. 11 § första stycket

nya tullagen och sådan införsel som avses i andra stycket nämnda paragraf.

11.7 Förslaget till lag om ändring i tullagen (0000:000)

5 kap.

11 §

Begreppet import i tullagstiftningen omfattar endast varor som förs in till Sverige från ett område utanför EG:s tullområde. Till skillnad från vad som gäller i fråga om mervärdesskatt och punktskatt behandlas alltså inte varor som förs in från områden som ligger inom tullområdet men utanför EG:s skatteområde som import. *Första stycket* i sin nuvarande lydelse omfattar endast import i tullagstiftningens mening. I *andra stycket* regleras införsel av varor från områden som ligger inom tullområdet men utanför skatteområdet. Syftet med ändringen i andra stycket är att samma regler om skattskyldighet som gäller i första stycket även skall gälla i dessa fall. Detta uppnås genom att det i andra stycket föreskrivs att skyldig att betala skatt är den som skulle ha varit gäldenär om varan hade varit tullbelagd och förts in från ett område som ligger utanför EG:s tullområde. I likhet med vad som gäller enligt första stycket i fråga om varor som inte är tullbelagda skall alltså frågan om vem som är skattskyldig för en sådan införsel som avses i andra stycket avgöras enligt de bestämmelser som hade gällt om skyldighet att betala tull förelagt.

Genom ändringarna kommer alltså samma regler om skattskyldighet gälla för införsel av varor från ett område som ligger inom EG:s tullområde, men utanför EG:s skatteområde, som i dag gäller för införsel av varor från områden som ligger utanför tullområdet. Ändringen innebär att tullkodexens bestämmelser om vem som är gäldenär skall gälla i tillämpliga delar. Det bör nämnas att ändringen påverkar skattskyldigheten för både punktskatt och mervärdesskatt. Se även kommentaren till 9 § lagen om tobaksskatt.

9 kap.

3 och 6 §§

Ändringarna är föranledda av ändringarna i 5 kap. 11 § andra stycket.

11.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall

3 §

I *första stycket* har två nya punkter, punkterna 3 och 4, lagts till. I de nya punkterna finns undantagen för anläggningar där omhändertagande utslutande sker av vattenverksslam i slambassänger eller avfall i vassbäddar. Det bör dock påpekas att dessa undantag förutsätter att det inte bedrivs annan verksamhet på anläggningen som gör att den omfattas av lagen om skatt på avfall. Hur metoderna ser ut i praktiken har redogjorts

för i avsnitten 6.2 och 6.3. Ändring av punkternas placering i förhållande till promemorians förslag är endast av redaktionell karaktär.

6 §

I *första stycket* har de undantagna behandlingsmetoderna i punkten 2 utökats med dels avvattning av avfall, dels rening av flytande avfall. Dessa undantag har behandlats i avsnitt 6.4. Som där angetts kan avvattning ske av olika avfallsslag, som t.ex. oljeförorenat avfall och slam från gatu-brunnar. Även förorenad snö, som mer undantagsvis kan komma att föras in på en avfallsanläggning och där läggas upp på en särskild platta eller liknande, bör omfattas av undantaget för avvattning av avfall. Beträffande rening av avfall har den begränsningen gjorts att endast flytande avfall omfattas. Övriga ändringar i punkten 2 är av redaktionell karaktär. I första stycket har också behandling i vassbäddar förts in som en ny punkt 3.

Av ett nytt *andra stycke* framgår att förutsättningen för att avvattning och rening av flytande avfall samt behandling i vassbäddar skall vara undantagna, är att avgående vatten inte deponeras inom anläggningen. Det får avgöras från fall till fall om detta krav är uppfyllt. Som framhållits i avsnitt 6.4 bör det räcka med att t.ex. en avvattningsanläggning är utformad så att det avskilda vattnet leds direkt till det kommunala avloppsnätet. Olika tekniska lösningar är dock härvid möjliga.

Ändringen i *tredje stycket* är av redaktionell karaktär.

11.9 Förslaget till lag om ändring i fordonsskattelagen (1988:327)

9 §

Paragrafen ändras på så sätt att undantaget från skatteplikt för lastbilar som är av en årsmodell som är 30 år eller äldre endast omfattar lastbilar som inte är vägavgiftspliktiga.

11.10 Förslaget till lag om ändring i lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon

2 §

Ändringen är föranledd av att vägtrafikkungörelsen (1972:603) har upphört att gälla och ersatts av trafikförordningen (1998:1276).

6 §

Lastbilar befrias från vägavgift om de är av en årsmodell som är 30 år eller äldre och under förutsättning att de inte används i yrkesmässig trafik.

11 §

Vägavgiften differentieras efter, förutom antalet axlar, vilka krav på utsläpp av föroreningar som ett fordon motor uppfyller.

17 §

Den i paragrafen angivna avgiften för prövning av begäran om återbetalning för svenskt fordon ändras till det belopp som skall gälla för år 2001. Se författningskommentar för 23 §.

21 §

Avtalet som ligger till grund för uttag av vägavgift avseende utländska fordon har ändrats genom det i Bryssel den 22 mars 2000 underskrivna protokollet för att tillämpa direktiv 1999/62/EG.

22 §

Den i paragrafen angivna avgiften för prövning av begäran om återbetalning för utländskt fordon ändras till det belopp som skall gälla för år 2001. Se kommentaren till 23 §.

23 §

Vid i kraftträdandet av nya vägavgiftssatser den 1 januari 2001 skall dessa bestämmas så att de är i överensstämmelse med den i paragrafen angivna omräkningen av avgiftssatserna för år 2001. Detta skall även gälla för de administrativa avgifterna i 17 och 22 §§. Benämningen på Europeiska unionens gemensamma valuta har ändrats från ecu till euro.

11.11 Förslaget till lag om ändring i bilskrotningslagen (1975:343)

9 §

I paragrafen har bestämmelsen i 1 § första stycket försäljningsskattelagen förts in om till vem bilskrotningsavgift skall betalas och bestämmelsen i 4 § samma lag om att det endast är fordon som registrerats i bilregistret som är skattepliktiga.

11 §

Hänvisningen till försäljningsskattelagen tas bort. De bestämmelser i försäljningsskattelagen som används vid tillämpningen i fråga om skrotningsavgift förs in i bilskrotningslagen, se nedan 12–18 §§.

12 §

Paragrafen motsvarar 5 § i försäljningsskattelagen, dock med tillägget att avgiftsskyldighet även föreligger för fordon som förvärvats från sådan person eller organisation som kan beviljas kompensation för skrotningsavgift.

13 §

Paragrafen motsvarar 6 § i försäljningsskattelagen.

14 §

Paragrafen motsvarar 7 § i försäljningsskattelagen, dock med tillägget att för sådana fordon för vilket ägaren beviljats kompensation för skrotningsavgiften inträder den i 12 § sista stycket angivna avgiftsskyldigheten när fordonet förvärvats av annan.

15 §

Paragrafen motsvarar 9 § i försäljningsskattelagen.

16 §

Paragrafen motsvarar 13 § i försäljningsskattelagen, förutom att sista stycket, om att kompensation skall återbetalas om fordonet inom två år från förvärvet överläts till någon som inte omfattas av dessa reglerna, tas bort.

17 §

Beslut enligt bilskrotningslagen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Motsvarande paragraf i 17 § försäljningsskattelagen innehåller en uppräkningslista av sådana beslut som får överklagas. Denna uppräkningslista omfattar inte alla överklagningsbara förvaltningsbeslut. Med hänsyn härtill ersätts uppräkningslistan med en föreskrift att beslut enligt bilskrotningslagen för överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta innebär inte någon ändring i sak.

18 §

Paragrafen motsvarar i princip 18 § i försäljningsskattelagen. Vid utdömande av ansvar för brukande av obeskattat fordon skall dock krävas att det föreligger uppsåt eller oaktsamhet. Dessutom blir det tillåtet att ett fordon provkörs vid tillsyn enligt produktsäkerhetslagen.

11.12 Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter

1 §

I budgetpropositionen för 2001 föreslås att lagen om försäljningsskatt på motorfordon skall upphöra att gälla vid utgången av år 2000. Hänvisningen i paragrafen till nämnda lag tas därför bort. I övergångsbestämmelserna till lagen om upphävande av lagen om försäljningsskatt på motorfordon föreskrivs dock att den upphävda lagen fortfarande skall gälla i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Skälet är att de skatte- eller avgiftssatser och avdragsmöjligheter som gällt när en skatte- eller avgiftspliktig händelse inträffat skall kunna tillämpas även om förhållandet upptäcks efteråt, t.ex. vid en revision. Samma princip kan användas på förfarandereglererna. Genom föreslagen övergångsbestämmelse kommer reglerna om skattekontroll, skattebeslut, överklagande m.m. att kunna tillämpas även om lagen om försäljningsskatt på motorfordon tas bort från förevarande paragraf.

I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter (avräkningslagen) och i lagen (1993:891) om indrivning av statli-

ga fordringar (indrivningslagen) föreskrivs bl.a. att nämnda lagar är tillämpliga på återbetalningar eller utbetalningar respektive fordringar på grund av bestämmelser i författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter. När nu lagen om försäljningsskatt på motorfordon tas bort från nyss nämnda lagrum innebär det att avräkningslagen och indrivningslagen inte längre är tillämpliga beträffande utbetalningar, återbetalningar eller fordringar som har sin grund i lagen om försäljningsskatt på motorfordon. För att avräkningslagen och indrivningslagen skall kunna tillämpas beträffande förhållanden som upptäcks eller prövas efter ikraftträdandet men som hänför sig till tiden före ikraftträdandet föreslås därför i övergångsbestämmelserna att avräkningslagen och indrivningslagen fortfarande skall tillämpas beträffande lagen om försäljningsskatt på motorfordon.

11.13 Förslaget till lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter

1 §

Ändringen är föranledd av förslaget i budgetpropositionen för 2001 om att upphäva lagen om försäljningsskatt på motorfordon.

Lagförslagen i promemorian Skyldighet att betala punkt- och mervärdesskatt vid import

Bilaga 1

1 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

Härigenom föreskrivs att 9, 19, 20, 38 40 och 41 §§ lagen (1994:1563) om tobaksskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Skyldig att betala skatt (skattskyldig) är den som

1. har godkänts som upplagshavare enligt 10 § eller den som i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor,

2. yrkesmässigt från ett annat EG-land tar emot skattepliktiga varor enligt 13 eller 14 §,

3. har godkänts som skatterepresentant enligt 15 §,

4. säljer skattepliktiga varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 16 §,

5. i annat fall än som avses i 1–4, från ett annat EG-land till Sverige för in eller tar emot skattepliktiga varor,

6. från tredje land importerar skattepliktiga varor,

6. utan att vara upplagshavare eller registrerad varumottagare, enligt 5 kap. 11 § tullagen (2000:000) är skyldig att betala skatt med anledning av import,

7. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

Att varor används för annat än avsett ändamål skall i denna lag likställas med att de går förlorade.

19 §

När skattepliktiga varor importeras från tredje land av någon som inte är upplagshavare enligt 10 § eller registrerad varumottagare enligt 13 §, skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (1994:1550) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 6 skall betala skatten till Tullverket. Därvid gäller tullagen (2000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

20 §

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är upplagshavare när

a) denne levererar skattepliktiga varor till en köpare i Sverige som inte är upplagshavare eller till en köpare i ett annat EG-land som inte är upplagshavare eller registrerad eller oregistrerad varumottagare eller exporterar skattepliktiga varor till en köpare i tredje land,

b) denne tar i anspråk skattepliktiga varor för annat ändamål än försäljning eller när varorna annars tas ut ur skatteupplaget utan att föras till något annat godkänt skatteupplag,

c) denne avregistreras, och omfattar de varor som då ingår i hans lager och som inte redan har beskattats,

2. den som är registrerad varumottagare, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

3. den som är oregistrerad varumottagare, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

4. den som är godkänd som skatterepresentant enligt 15 §, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

5. den som är säljare vid distansförsäljning enligt 16 §, när leverans sker,

6. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

7. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 7, när varorna används för annat än avsett ändamål.

7. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 7, när varorna används för annat än avsett ändamål,

8. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 6, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder enligt tullagstiftningen eller skulle ha inträtt om varorna varit tullbelagda.

Skattskyldigheten inträder för den, som utan att vara upplagshavare enligt 10 §, tillverkar skattepliktiga varor, när varorna tillverkas.

38 §

Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar snus eller tuggtobak,

2. från ett annat EG-land yrkesmässigt för in eller tar emot snus eller tuggtobak,

3. från tredje land importerar snus eller tuggtobak,

3. utan att vara registrerad enligt 39 §, enligt 5 kap. 11 § tullagen (2000:000) är skyldig att betala skatt med anledning av import,

3. från tredje land importerar snus eller tuggtobak,

4. säljer snus eller tuggtobak i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, eller

5. använder snus eller tuggtobak som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

40 §

Skattskyldigheten för den som är registrerad inträder när snus och tuggtobak levereras till en köpare som inte är registrerad, tas i anspråk för annat ändamål än försäljning eller ingår i den skattskyldiges lager vid avregistrering.

För den som är skattskyldig enligt 38 § 2, och som inte är registrerad enligt 39 §, inträder skattskyldigheten när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige. Därvid skall de redovisningsregler som anges i 22 § andra stycket tillämpas.

För den som är skattskyldig enligt 38 § 5 inträder skattskyldigheten när varorna används för annat än avsett ändamål. Därvid skall de redovisningsregler som anges i 22 § femte stycket tillämpas.

För den som är skattskyldig enligt 38 § 3 inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder enligt tullagstiftningen eller skulle ha inträtt om varorna varit tullbelagda.

41 §

Om snus eller tuggtobak importerats från tredje land av någon annan än den som är registrerad enligt 39 § skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (1994:1550) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Den som är skattskyldig enligt 38 § 3 skall betala skatten till Tullverket. Därvid gäller tullagen (2000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

I övrigt tillämpas 30–32, 34, 35 och 42 §§ även i fråga om snus och tuggtobak. Därvid skall vad som gäller om upplagshavare i stället avse den som är registrerad enligt 39 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Häriigenom föreskrivs att 8, 18 och 19 §§ lagen (1994:1565) om alkoholskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

Skyldig att betala skatt (skattskyldig) är den som

1. har godkänts som upplagshavare enligt 9 § eller den som i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor,

2. yrkesmässigt från ett annat EG-land tar emot skattepliktiga varor enligt 12 eller 13 §,

3. har godkänts som skatterepresentant enligt 14 §,

4. säljer skattepliktiga varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 15 §,

5. i annat fall än som avses i 1–4, från ett annat EG-land till Sverige för in eller tar emot skattepliktiga varor,

6. från tredje land importerar skattepliktiga varor,

6. utan att vara upplagshavare eller registrerad varumottagare, enligt 5 kap. 11 § tullagen (2000:000) är skyldig att betala skatt med anledning av import,

7. annars i Sverige tillverkar etylalkohol,

8. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

Att varor används för annat än avsett ändamål skall i denna lag likställas med att de går förlorade.

18 §

När skattepliktiga varor importeras från tredje land av någon som inte är upplagshavare enligt 9 § eller registrerad varumottagare enligt 12 §, skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (1994:1550) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 6 skall betala skatten till Tullverket. Därvid gäller tullagen (2000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

19 §

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är upplagshavare när

a) denne levererar skattepliktiga varor till en köpare i Sverige som inte är upplagshavare eller till en köpare i ett annat EG-land som inte är upplagshavare eller registrerad eller oregistrerad varumottagare eller exporterar skattepliktiga varor till en köpare i tredje land,

b) denne tar i anspråk skattepliktiga varor för annat ändamål än försäljning eller när varorna annars tas ut ur skatteupplaget utan att föras till något annat godkänt skatteupplag,

c) denne avregistreras, och omfattar de varor som då ingår i hans lager och som inte redan har beskattats,

2. den som är registrerad varumottagare, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

3. den som är oregistrerad varumottagare, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

4. den som är godkänd som skatterepresentant enligt 14 §, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

5. den som är säljare vid distansförsäljning enligt 15 §, när leverans sker,

6. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

7. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 8, när varorna används för annat än avsett ändamål.

8. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 6, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder enligt tullagstiftningen eller skulle ha inträtt om varorna varit tullbelagda.

Skattskyldigheten inträder för den, som utan att vara upplagshavare enligt 9 §, tillverkar skattepliktiga varor, när varorna tillverkas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 1 och 12 §§ samt 5 kap. 2 och 5 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

1 §

Skyldig att betala energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt (skattskyldig) för bränslen som avses i 1 kap. 3 a § är

1. den som i Sverige tillverkar eller bearbetar bränsle eller annan som godkänts som upplagshavare enligt 3 §,

2. varumottagare som avses i 6 eller 7 §,

3. skatterepresentant enligt vad som anges i 8 §,

4. den som från ett annat EG-land säljer och levererar bränsle till en köpare i Sverige genom distansförsäljning enligt 9 §,

5. den som i annat fall än som avses i 1–4 från ett annat EG-land till Sverige för in eller tar emot leverans av bränsle,

6. annan än upplagshavare som importerar bränsle från tredje land,

6. annan än upplagshavare som enligt 5 kap. 11 § tullagen (2000:000) är skyldig att betala skatt med anledning av import,

7. den som förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt skall betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som säljer eller förbrukar bränslet för ett annat ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp.

Vad som sägs i första stycket 7 tillämpas även i fråga om bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a, och som förbrukas

a) i skepp, när skeppet används för privat ändamål, eller

b) i båt för vilken fartygstillstånd meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten används för privat ändamål eller

c) i motordrivna fordon i de fall bränslet ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350 C.

12 §

Skattskyldig för energiskatt för råttololja samt för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 6–8, bränslen enligt 3 och 4 §§ som inte avses i 1 kap. 3 a § samt vad gäller svavelskatt även bränslen som avses i 3 kap. 1 § 1 är den som

1. tillverkar eller bearbetar bränsle,

2. enligt 6 kap. 10 § andra stycket registrerats som lagerhållare, återförsäljare eller förbrukare av bränsle,

3. i annat fall än som avses i 1 och 2

a) importerar bränsle från tredje land, eller a) enligt 5 kap. 11 § tullagen (2000:000) är skyldig att betala skatt med anledning av import,

eller

b) för in kolbränsle, petroleumkoks, råttolja eller torvbränsle till Sverige från ett annat EG-land eller tar emot en sådan leverans, och

4. den som förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt skall betalas när bränslet används för visst ändamål men som säljer eller förbrukar bränslet för ett ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp.

Vad som sägs i första stycket 4 tillämpas även i fråga om bränsle enligt 2 kap. 3 eller 4 § som inte avses i 1 kap. 3 a § och som beskattats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a eller som förvärvats utan skatt, och som förbrukas i skepp, när skeppet används för privat ändamål.

Som tillverkare anses den som för in naturgas till Sverige samt den för vars räkning sådan införsel äger rum. Som tillverkare anses även den som tar upp torvbränsle.

5 kap.

2 §

Skattskyldigheten inträder

1. för varumottagare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 2, när han tar emot leverans av bränsle,

2. för skatterepresentant som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 3, när köparen tar emot leverans av bränsle, och

3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 5 eller 12 § första stycket 3 b, när bränslet förs in till Sverige.

4. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 6 eller 12 § första stycket 3 a vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder enligt tullagstiftningen eller skulle ha inträtt om bränslet varit tullbelagt.

5 §

När bränsle importeras av skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 6 eller 12 § första stycket 3 a, skall skatten betalas till tullmyndigheten. Därvid gäller tullagen (1994:1550) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 6 eller 12 § första stycket 3 a skall betala skatten till Tullverket. Därvid gäller tullagen (2000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Häriigenom föreskrivs att 1 kap. 2 och 5 §§ mervärdesskattelagen (1994:200) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

Skyldig att betala mervärdesskatt (skattskyldig) är

1. för sådan omsättning som anges i 1 § första stycket 1, om inte annat följer av 2–4 a: den som omsätter varan eller tjänsten,

2. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana tjänster som avses i 5 kap. 7 §, om den som omsätter tjänsten är en utländsk företagare och förvärvaren är en näringsidkare: den som förvärvar tjänsten,

3. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana tjänster som avses i 5 kap. 5 § tredje stycket samt 5 a, 6 a, 6 b och 7 a §§, om den som omsätter tjänsten är en utländsk företagare och förvärvaren är registrerad till mervärdesskatt här: den som förvärvar tjänsten,

4. för sådan efterföljande omsättning inom landet som avses i 3 kap. 30 b § första stycket: den till vilken omsättningen görs,

4 a. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 mellan näringsidkare som är eller skall vara registrerade till mervärdesskatt här, av guldmaterial eller halvfärdiga produkter med en finhalt av minst 325 tusendelar eller av investeringsguld om den som omsätter guldet är skattskyldig enligt 3 kap. 10 b §: den som förvärvar varan,

5. för sådant förvärv som anges i 1 § första stycket 2: den som förvärvar varan, och

6. för import av varor: den som är skyldig att betala skatt enligt 10 § tullagen (2000:000) för den importerade varan.

6. för import av varor: den som enligt 5 kap. 11 § tullagen (2000:000) är skyldig att betala skatt med anledning av importen.

Särskilda bestämmelser om vem som i vissa fall är skattskyldig finns i 6 kap., 9 kap. och 9 c kap.

5 §

Vid import inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då varan enligt tullagstiftningen skall deklarerats för övergång till fri omsättning eller när införsel skall anmälas med stöd av 3 kap. 3 § tullagen.

Vid import inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder enligt tullagstiftningen eller skulle ha inträtt om varan varit tullbelagd.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 11 § samt 9 kap. 3 och 6 §§ tullagen (2000:000) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***5 kap.**

11 §

Gäldenären, eller den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd, är skyldig att betala annan skatt än tull som skall tas ut för en vara vid import eller export.

Den som lämnar en anmälan eller borde ha lämnat anmälan enligt 3 kap. 3 § är skyldig att betala annan skatt än tull som skall tas ut för varan på grund av införseln eller utförseln.

Skatt enligt denna paragraf skall fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte annat föreskrivits.

9 kap.

3 §

Om ett överklagande enligt 2 § gäller beslut vid tulltaxering i en fråga som kan ha betydelse för fastställelse av tull eller beslut om fastställelse av annan skatt än tull enligt 5 kap. 11 § andra stycket, skall överklagandet ha kommit in till Tullverket inom tre år från den dag då tullskulden *eller den anmälningskyldighet som avses i 3 kap. 3 §* uppkom. Om beslutet har meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden *eller anmälningskyldigheten* uppkom, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller *den anmälnings- skyldige* fick del av beslutet.

Om beslut som avses i första stycket har omprövats, får även omprövningsbeslutet överklagas

Om ett överklagande enligt 2 § gäller beslut vid tulltaxering i en fråga som kan ha betydelse för fastställelse av tull eller beslut om fastställelse av annan skatt än tull enligt 5 kap. 11 § andra stycket, skall överklagandet ha kommit in till Tullverket inom tre år från den dag då tullskulden uppkom *eller skulle ha uppkommit om varan varit tullbelagd*. Om beslutet har meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden uppkom *eller skulle ha uppkommit om varan varit tullbelagd*, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären *eller den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd* fick del av beslutet.

Om beslut som avses i första stycket har omprövats, får även omprövningsbeslutet överklagas inom där angiven treårsfrist. Om

inom där angiven treårsfrist. Om omprövningsbeslutet meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden *eller anmälningsskyldigheten* uppkom, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den *anmälningsskyldige* fick del av omprövningsbeslutet.

En gäldenär eller *anmälningsskyldig* får överklaga ett beslut som avses i första och andra styckena även om det inte gått honom emot.

omprövningsbeslutet meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden uppkom *eller skulle ha uppkommit om varan varit tullbelagd*, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller *den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd* fick del av omprövningsbeslutet.

Gäldenären eller *den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd* får överklaga ett beslut som avses i första och andra styckena även om det inte gått honom emot.

6 §

Bestämmelserna i 3–5 §§ gäller också överklagande av beslut om ränta, tulltillägg och förseningsavgift.

En gäldenärs eller anmälningsskyldigs yrkande i fråga om tull- tillägg skall, oavsett tidsfristerna i 3 §, prövas om beslutet om den tull som tulltillägget avser inte har vunnit laga kraft. Detsamma gäller om Tullverket eller det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för *gäldenären eller den anmälningsskyldige*. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen besluta att det skall tas upp till prövning av Tullverket.

Vad som sägs i andra stycket gäller även en deklarants yrkande i fråga om förseningsavgift.

Enskilds yrkande i fråga om tulltillägg *eller förseningsavgift* skall, oavsett tidsfristerna i 3 §, prövas om beslutet om den tull som tulltillägget eller förseningsavgiften avser inte har vunnit laga kraft. Detsamma gäller om Tullverket eller det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för *den enskilde*. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen besluta att det skall tas upp till prövning av Tullverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förteckning över remissinstanser beträffande promemorian Skyldighet att betala punkt- och mervärdesskatt vid import

Bilaga 2

Efter remiss har följande lämnat yttrande över promemorians förslag: Kammarrätten i Stockholm, Länsrätten i Stockholm, Tullverket, Riksskatteverket, Svenska Petroleum Institutet, Swedish Match North Europe AB, Austria Tabak Scandinavia AB och Systembolaget AB.

Svensk Handel, Sveriges Industriförbund, Petroleumhandlarnas Riksförbund, Svenska Bryggareföreningen, Svensk Industriförening, Sprit- och Vinleverantörsföreningen har inte hörsammat remissen.

Lagförslaget i promemorian Avvattning av avfall med flera avfallsskattefrågor

Bilaga 3

Förslag till lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall

Härigenom föreskrivs att 3 och 6 §§ lagen (1999:673) om skatt på avfall skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Bestämmelserna i 1 § gäller dock inte för anläggningar där deponering eller förvaring sker uteslutande av

1. ett eller flera av följande avfallsslag, nämligen

- a) jord, grus, lera, skiffer, kalkstoft, kalksten eller annan sten,
- b) bergrester från gruvindustriell verksamhet,
- c) avfallssand från gruvindustriell verksamhet och avfall från vattenrening vid sådan verksamhet samt järnhaltigt avfall från rökgasrening vid tillverkning av järnmalmspellet, eller

2. radioaktivt avfall.

I fråga om avfall från vattenrening vid gruvindustriell verksamhet och järnhaltigt avfall från rökgasrening vid tillverkning av järnmalmspellet gäller första stycket 1 endast under förutsättning att deponering eller förvaring sker tillsammans med avfallssand från gruvindustriell verksamhet.

Bestämmelserna i 1 § gäller inte heller för anläggningar där deponering eller förvaring sker uteslutande av

1. vattenverksslam i slambasängar, eller
2. avfall i vassbäddar.

6 §

Avfallsskatt skall inte betalas för

1. material som är avsett att användas för driften av en avfallsanläggning eller som förs in till en sådan anläggning utan direkt samband med avfallshanteringen,

2. avfall som är avsett att inom en anläggning *behandlas genom*

- a) kompostering eller reaktor-baserad rötning,
- b) *förbränning*,
- c) *användning* för tillverkning av fast lagringsbart bränsle.

2. avfall som är avsett att inom en anläggning

- a) *behandlas genom* kompostering eller reaktor-baserad rötning,
- b) *förbrännas*,
- c) *användas* för tillverkning av fast lagringsbart bränsle,
- d) *avvattnas*,
- e) *renas, under förutsättning att avfallet är flytande*,

3. avfall som inom en anläggning är avsett att behandlas i en vassbädd.

Första stycket 2 d och e och 3 gäller endast om det vatten som avgår från behandlingen inte deponeras inom anläggningen.

Avfallsskatt skall dock betalas för rester som uppstår efter genomförd *behandling* enligt första stycket 2.

Avfallsskatt skall dock betalas för rester som uppstår efter genomförd *åtgärd* enligt första stycket 2.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Bestämmelserna i 3 och 6 §§ i sina nya lydelse tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 2000.

Förteckning över remissinstanser beträffande promemorian Avvattning av avfall med flera avfalls- skattefrågor

Bilaga 4

Efter remiss har följande lämnat yttrande över promemorians förslag: Riksskatteverket, Naturvårdsverket, Gislaveds kommun, Karlshamns kommun, Vaggeryds kommun, Svenska Renhållningsverksföreningen, Ragn-Sells AB, Tekniska Verken i Linköping AB, Svenska Vatten- och Avloppsverksföreningen, Västmanlands avfallsaktiebolag och Sveriges Industriförbund.

Värnamo kommun, WMI Sellbergs AB, Trestadsregionens Avfallsaktiebolag, Nordvästra Skånes Renhållningsaktiebolag och Återvinningsindustrierna har inte hörsammat remissen.

Förteckning över remissinstanser beträffande Trafikbeskattningsutredningens slutbetänkande Bilen, miljön och säkerheten (SOU 1999:62)

Följande remissinstanser har lämnat yttrande över trafikbeskattningsutredningens slutbetänkande: AB Svensk Bilprovning, Riksorganisationen Bilfront, Bilindustriföreningen, Buss och Samhälle, Frivilliga Motorcykelkårens Riksförbund, Försvarets Motorklubb, Gold Wing Club Sweden, Gröna Bilister, Högskolan Dalarna, Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening, Industriförbundet, Institutet för Transportforskning, Konsumentverket, Kungliga Automobilklubben, Lantbrukarnas Riksförbund, Länsstyrelsen i Skåne Län, Länsstyrelsen i Örebro Län, Länstrafiken i Jämtlands Län, Länstrafiken Norrbotten, Moped- och Motorcykelbranschens Riksförbund, Motorbranschens Riksförbund, Motorförarnas Helnykterhetsförbund, Motorhistoriska Riksförbundet, Motormännens Riksförbund, Naturvårdsverket, OK-Bilisterna, Paul Wirkstedt, Rikspolisstyrelsen, Riksskatteverket, Skattemyndigheten i Örebro, SMC Senior, Statens Institut för KommunikationsAnalys, Svenska Bussbranschens Riksförbund, Svenska Naturskyddsföreningen, Svensk Handel, Svenska Kommunförbundet, Svenska Lokaltrafikföreningen, Svenska Petroleum Institutet, Svenska Taxiförbundet, Svenska motorcykel- och snöskoterförbundet, Svenska Vägföreningen, Svenska Åkeriförbundet, Sveriges Motorcykelhandlares Riksförbund, Sveriges Motorcyklisters Centralorganisation, Sveriges Transportindustriförbund, Särskilda skattekontoret i Ludvika, Tullverket, Umeå Universitet, Womens International Motorcycle Association, Väg- och transportforskningsinstitutet samt Vägverket.

Protokoll om ändring av avtalet den 9 februari 1994 om uttag av en avgift för tunga fordon som använder vissa vägar för att tillämpa Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999 om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer

Regeringarna i Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Konungariket Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland,

som är parter i *avtalet den 9 februari 1994 om uttag av en avgift för tunga fordon som använder vissa vägar* i dess ändrade lydelse enligt protokollet den 18 september 1997 om Sveriges anslutning till detta avtal, nedan kallat *avtalet*,

som beaktar Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999 om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer, nedan kallat *direktivet*,

som beaktar den gemensamma förklaringen av regeringarna i Belgien, Danmark, Luxemburg, Nederländerna, Sverige och Tyskland att vinnlägga sig om att anpassa sina gemensamma vägavgifter till de maximisatser som fastställs i artikel 7.7 och bilaga II till direktivet, vilken antogs vid Europeiska unionens 2142 rådsmöte den 30 november och 1 december 1998,

har kommit överens om följande.

Artikel 1

Den första strecksatsen i ingressen till avtalet skall ersättas med följande:

"som beaktar Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999 om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer, som ersätter rådets direktiv 93/89/EEG av den 25 oktober 1993,"

Efter den andra strecksatsen skall en tredje strecksats sättas in med följande lydelse:

"som beaktar den gemensamma förklaringen av regeringarna i Belgien, Danmark, Luxemburg, Nederländerna, Sverige och Tyskland att vinnlägga sig om att anpassa sina gemensamma vägavgifter till de maximisatser som fastställs i artikel 7.7 och bilaga II till direktivet, som antogs vid

Artikel 2

Texten i artikel 2.1 i avtalet skall ersättas med följande:

"Definitionerna i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999 om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer är tillämpliga på detta avtal."

Artikel 3

I artikel 3.1 i avtalet skall orden "förfarandet i direktivets artikel 9" ersättas med följande:

"förfarandet i artikel 7.2 b ii i direktivet"

I artikel 3.2 skall orden "direktivets artikel 7 d" ersättas med följande:

"artikel 7.2 b i i direktivet"

I artikel 3.3 skall orden "direktivets artikel 7 e" ersättas med följande:

"artikel 7.6 i direktivet"

Artikel 4

Texten i artikel 4.2 i avtalet skall ersättas med följande:

"De avtalsslutande parterna får inom sina respektive territorier befria fordon uppräknade i direktivets artikel 6.2 b från den avgift som avses i artikel 3."

Artikel 5

Artikel 8.1 i avtalet skall ersättas med följande:

"Vägavgiften per år inklusive administrationskostnader är för fordon med

1) högst 3 axlar:

a) ICKE EURO	960 euro
b) EURO I	850 euro
c) EURO II och renare	750 euro

2) minst 4 axlar:

a) ICKE EURO	1550 euro
b) EURO I	1400 euro

c) EURO II och renare 1250 euro"

Bilaga 6

Texten i artikel 8.2 skall ersättas med följande:

"Vägavgiften per månad inklusive administrationskostnader är för fordon med

1) högst 3 axlar:

a) ICKE EURO	96 euro
b) EURO I	85 euro
c) EURO II och renare	75 euro

2) minst 4 axlar:

a) ICKE EURO	155 euro
b) EURO I	140 euro
c) EURO II och renare	125 euro"

Texten i artikel 8.3 skall ersättas med följande:

"Vägavgiften per vecka inklusive administrationskostnader är för fordon med

1) högst 3 axlar:

a) ICKE EURO	26 euro
b) EURO I	23 euro
c) EURO II och renare	20 euro

2) minst 4 axlar:

a) ICKE EURO	41 euro
b) EURO I	37 euro
c) EURO II och renare	33 euro"

Texten i artikel 8.4 skall ersättas med följande:

"Vägavgiften per dag inklusive administrationskostnader är densamma för samtliga fordonskategorier och uppgår till 8 euro."

Texten i artikel 8.5 skall ersättas med följande:

"För fordon registrerade i Grekland är avgifterna enligt punkterna 1-4 i denna artikel nedsatta med 50 procent under en övergångsperiod om två år efter direktivets ikraftträdande. Parterna i avtalet får besluta att förlänga övergångsperioden med ett år i sänder, under förutsättning att Europeiska gemenskapernas kommission godkänner förlängningen."

Texten i artikel 8.7 skall ersättas med följande:

"Vid tillämpningen av detta avtal skall växelkursen för euron i de olika nationella valutorna bestämmas i enlighet med artikel 10 i direktivet."

Artikel 6

Sista meningen i artikel 10.2 i avtalet skall ersättas med följande:

"Ett belopp på 25 euro debiteras för täckande av administrationskostnaderna för prövning av begäran om återbetalning."

Artikel 7

I artikel 13.2 i avtalet skall raden "A = den årliga avgiften på 1250 ecu" ersättas med följande:

"A = den årliga avgiften på 1250 euro."

Artikel 8

I den franska versionen av artikel 20 i avtalet skall datumangivelsen "den 31 december 2010" ersättas med "den 31 december 2019".

Artikel 9

1. Detta protokoll träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter det senaste av de datum då alla regeringar på diplomatisk väg har meddelat Europeiska gemenskapernas kommission att deras nationella konstitutionella krav för ikraftträdande har uppfyllts.

2. Depositarien skall underrätta regeringarna i samtliga avtalsslutande parter om meddelanden som avses i punkt 1 i denna artikel och om dagen då detta protokoll träder i kraft.

Upprättat i Bryssel den 22 mars 2000 på danska, franska, nederländska, svenska och tyska språken, som alla är lika giltiga, i en originalversion som skall deponeras i Europeiska gemenskapernas kommissions arkiv. Kommissionen skall överlämna en bestyrkt kopia härav till var och en av de avtalsslutande parterna.

För Regeringen i Konungariket Belgien

För Regeringen i Konungariket Danmark

För Regeringen i Storhertigdömet Luxemburg

För Regeringen i Konungariket Nederländerna

För Regeringen i Konungariket Sverige

För Regeringen i Förbundsrepubliken Tyskland

Lagförslaget i Riksskatteverkets rapport angående vissa frågor rörande försäljningsskattelagen

Bilaga 7

Förslag till lag om ändring i bilskrotningslagen (1975:343)

Härigenom föreskrivs fråga om bilskrotningslagen (1975:343) dels att 9 § skall ha följande lydelse, dels att 11 § skall upphöra att gälla, dels att det i lagen skall införas nya paragrafer, 11 a–11 j §§ samt 12 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Skrotningsavgift skall betalas för personbil, buss med en totalvikt av högst 3 500 kilogram och lastbil med skåpkarosseri och med en totalvikt av högst 3 500 kilogram. För bussar och lastbilar skall skrotningsavgift endast betalas i de fall försäljningsskatt skall betalas för sådana fordon enligt lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon. Skrotningsavgift för bussar och lastbilar skall betalas även i de fall försäljningsskatt inte tas ut på grund av bestämmelserna i 4 § andra stycket nämnda lag.

Föreslagen lydelse

9 §

Skrotningsavgift skall betalas för personbil, buss med en totalvikt av högst 3 500 kilogram och lastbil med skåpkarosseri och med en totalvikt av högst 3 500 kilogram.

11 a §

Avgiftsskyldig är

1. tillverkaren, för avgiftspliktigt motorfordon som yrkesmässigt tillverkas inom landet,

2. importör som har registrerats enligt 11 b § andra stycket, för avgiftspliktigt motorfordon som förs in till landet,

3. ägaren, för avgiftspliktigt motorfordon som tillverkas inom landet av annan tillverkare än som avses i 1, för avgiftspliktigt motorfordon som förs in i landet på annat sätt än som avses i 2, för fordon som efter ändring har blivit avgiftspliktigt, och för

motorfordon som från att ha använts på sådant sätt att motorfordonet varit undantaget från registrering i bilregistret i stället används så att det blir registreringspliktigt.

11 b §

Tillverkare som avses i 11 a § 1 skall vara registrerad som avgiftsskyldig hos beskattningsmyndigheten (registrerad tillverkare).

Importör som inför avgiftspliktiga motorfordon för yrkesmässig försäljning till återförsäljare kan, om verksamheten är av större omfattning registreras som avgiftsskyldig hos beskattningsmyndigheten (registrerad importör).

11 c §

Avgiftsskyldigheten inträder när fordonet första gången införs i bilregistret eller, om fordonet samtidigt avställts, då avställningen upphör.

För icke avgiftspliktiga fordon som ändras till avgiftspliktiga fordon inträder avgiftsskyldighet när fordonet tas upp i bilregistret som fordon av avgiftspliktigt slag, eller om det samtidigt avställs, då avställningen upphör.

11 d §

Skrotningsavgift beslutas genom automatisk databehandling på grundval av uppgifter i bilregistret.

Avgiften skall för avgiftsskyldig som avses i 11 a § 1 och 2 betalas senast inom en månad efter utgången av den månad avgiftsskyldigheten inträder och för avgiftsskyldig som avses i 11 a § 3 senast tre veckor efter

avgiftsskyldighetens inträde.

Regeringen föreskriver vilken myndighet som svarar för beslut om avgift enligt första stycket.

11 e §

Den avgiftsskyldige kan återfå avgift som han betalat för ett motorfordon vars försäljning har förorsakat den avgiftsskyldige förlust på grund av bristande betalning från köpare som är yrkesmässig återförsäljare av motorfordon.

Återbetalning av avgift kan endast göras med belopp som svarar mot så stor del av avgiften som förlusten visas utgöra av fordonets försäljningspris.

Fråga om återbetalning prövas av beskattningsmyndigheten på ansökan av den avgiftsskyldige.

11 f §

Kompensation för betald skrotningsavgift kan erhållas, om fordonet förvärvats av

1. utländsk beskickning eller karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlemmar av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsuler vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att de inte är svenska medborgare eller stadigvarande bosatta här i landet.

Kompensation kan även erhållas för skrotningsavgift om fordonet förvärvats av en medlemsstats ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos sådan organisation, om Sverige har

träffat överenskommelse om detta med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, eller om Sverige träffat sådan överenskommelse som avses i 10 kap. 7 § andra stycket mervärdesskattelagen (1994:200). Beskattningsmyndigheten prövar frågor om kompensation för betald skrotningsavgift.

Kompensation skall återbetalas om fordonet inom två år från förvärvet överlåts till någon som inte omfattas av reglerna för kompensation. Vad som nu sagts gäller inte, om fordonet överlåts på grund av att ägaren avlidit och inte heller, om fordonet överlåts på grund av att ägaren fått förflyttning från Sverige, om denne innehaft fordonet minst sex månader.

11 g §

Beskattningsmyndigheten får medge befrielse från skyldighet att betala skrotningsavgift för fordon som

1. ägs av någon som flyttar in till Sverige utan att förut ha haft hemvist här, eller som återvänder hit efter att ha vistats utomlands under minst ett år,

2. prövas inte överstiga ägarens eller hans hushålls behov, och

3. under minst ett år innan ägaren flyttat in eller återvänt till Sverige har tillhört honom och därvid begagnats i utlandet av honom eller medlem av hans hushåll.

Om ägaren, inom tre år innan han flyttar in eller återvänder hit, har befriats från skrotningsavgift för ett annat fordon av motsvarande slag på sätt som här avses skall befrielse enligt första stycket inte medges.

11 h §

Om fordon, för vilket befrielse från skrotningsavgift har medgivits enligt 11 g §, överläts tidigare än ett år efter den tidpunkt som anges i 11 c § första stycket, skall den som har medgivits avgiftsbefrielse utan dröjsmål anmäla detta till beskattningsmyndigheten och betala skrotningsavgiften i enlighet med beskattningsmyndighetens beslut.

11 i §

Beskattningsmyndighetens beslut enligt 11 f, 11 g och 11 h §§ överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

11 j §

Om avgiftsskyldighet föreligger enligt 11 a § 3, får fordonet inte användas, om skrotningsavgiften inte har betalats inom den tid som har bestämts enligt denna lag och anstånd med betalningen inte har lämnats.

Om det finns särskilda skäl får beskattningsmyndigheten medge att ett visst fordon får användas utan hinder av första stycket.

Om ett fordon används i strid mot första stycket döms ägaren till penningböter.

Om ägaren visar att han gjort vad som kan begäras av honom för att hindra att fordonet användes, är han fri från ansvar.

Bestämmelsen i tredje stycket gäller även föraren, om han kände till att fordonet inte fick användas. Detta gäller dock inte när fordonet provkörs vid besiktning eller inspektion enligt 35 § fordonskungörelsen (1972:595).

12 a §

Bilaga 7

Bestämmelser för skrotningsavgift finns även i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter

---

Denna lag träder i kraft den xxxx. Bestämmelsen i 11 j § gäller även sådant förhållande som reglerades i 18 § första stycket i den upphävda lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon.

Förteckning över remissinstanser beträffande Naturvårdsverkets översyn av bilskrotningslagstiftningen

Bilaga 8

Efter remiss har följande yttrat sig. Svea Hovrätt, Umeå tingsrätt, Kamrarrätten i Sundsvall, Länsrätten i Örebro län, Rikspolisstyrelsen, Statskontoret, Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (SWEDAC), Kommerskollegium, Överstyrelsen för civil beredskap, Finansinspektionen, Ekonomistyrningsverket, Riksrevisionsverket, Riksskatteverket, Länsstyrelsen i Skåne län, Länsstyrelsen i Västra Götalands län, Länsstyrelsen i Västmanlands län, Länsstyrelsen i Norrbottens län, Kemikalieinspektionen, Vägverket, Statens väg- och transportforskningsinstitut, Kommunikationsforskningsberedningen, Arbetslivsinstitutet, Arbetarskyddsstyrelsen, Närings- och teknikutvecklingsverket (NUTEK), Konkurrensverket, AB Svensk Bilprovning, Gnosjö kommun, Gotlands kommun, Malmö kommun, Varberg kommun, Fagersta kommun, Älvdalens kommun, Arvidsjaur kommun, Naturskyddsföreningen, Sveriges Industriförbund, Sveriges Akademikers Centralorganisation, Landsorganisationen i Sverige (LO), Svenska Arbetsgivareföreningen (SAF), AB Begagnade Bildelar, Bilindustriföreningen, Företagarnas Riksorganisation, Motorbranschens Riksförbund, Motorhistoriska Riksförbundet, Motormännens Riksförbund, Näringslivets Nämnd för Regelgranskning (NNR), BIL Producentansvar Sverige AB, Ragn-Sells AB, SAAB Automobile AB, Stena Gottards Bilfragmentering AB, Svensk Däckåtervinning AB, Svensk Handel, Svenska Renhållningsverksföreningen, Sveriges Bilskrotares Riksförbund, Sveriges Försäkringsförbund och Volvo Cars Volvo Personvagnar AB.

Konsumentverket, Simplexkommissionen, Jernkontoret, Haninge kommun, Svenska Kommunförbundet, Tjänstemännens Centralorganisation (TCO), Allbilskroten i Norrköping AB, Bilskrotcentralen HB, Gröna Bilister, HB Stigtomta Skrot, Hjo Bildemontering AB, Håll Sverige Rent, Skrotfrag AB, Stena Gottards Bilfragmentering AB, Svensk Däckåtervinning AB, Svensk Handel, Svenska Fordonskomponentgruppen, Sveriges Fordonbyggares Riksorganisation och Återvinningsindustrierna har inte hörsammat remissen.